

LXXVII. évf. 44.
(3819.)
2021. október 31.
Ára 220 Ft

ujember.hu
ujember@ujember.hu

Ujember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Hátrányból fordított

Dani Gyöngyi kerekesszékes paralimpikonnal beszélgettünk

Dani Gyöngyi ma boldog ember. Tizenhat éves kora óta kerekesszékhez kötött. Őt paralimpián, számos nemzetközi versenyen szerzett érmet, mellelfeleség és családanya. A szeptemberben megrendezett Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egyik önkéntes hírnöke volt, s vallja, amiötö beengedte Istenet az életébe, csupa áldás kíséri őt. Érdi otthonában kerestük fel.

– Hogyan építette fel azt a tartalmas és teljes életet, amit ma él?

– Tizenhat évesen leugrottam egy négyemeletes ház tetejéről. Életben maradtam, de kerekesszékbe kerülttem. Óriásít változott az életem. A Jóisten felkarolt. Rehabilitációra kellett mennem Budapestre, a Marcibányi téren lévő Mozgássérültek Intézetébe. Ott találkoztam katolikus fiatalokkal. Szerettem velük lenni, de tempolomba nem jártam velük. Elhívtak Nagymarosra, oda elmentem. Miközben Kerényi Lajos atyával hallgattam, azon töprengtem, mit is keresek itt. Lajos atya a kórházi látogatásairól beszélt, a találkozássairól olyan emberekkel, akik megpróbálták eldobni az életüket. Egyszerű üzenete megérintett: Isten szeret téged. Ez több volt, mint jó. Felnéztem a templomtoronyra, és azt éreztem, Isten tényleg szeret. Ez volt a megtérém első pillanata. Aztán a Jóisten sorban küldte hozzám a jó embereket.

– Mi juttat el egy tizenhat éves fiatal lányt odáig, hogy el akarja dobni az életét?

– Mindent akartam, az egész világot.

(Folytatás a 9. oldalon)

Fotó: Merényi Zita

Elhunyt
Mádl Dalma
Az MKPK
Állandó Tanácsa
részvétét fejezte ki
2. oldal

Fiaiak
imádkoztak együtt
a tiszta
szerelemért
5. oldal

Szerzetesi
összefogás
az idősgondozás
terén
7. oldal

ISSN 0133-1205

21044

9 770133 120548

Az élet és a szeretet bensőséges közössége

Konferenciát rendeztek a családról

A Család az Egyházban címmel tartott konferenciát a budapesti Országos Rabbiképző-Zsidó Egyetemen (OR-ZSE) október 21-én a Kereszteny-Zsidó Tanács, a Budapesti Zsidó Hitközség és az OR-ZSE szervezésében.

A konferencia moderátora Radnóti Zoltán főrabbi volt. A megjelenteket Vajda Károly, az OR-ZSE rektora köszöntötte. Ezt követően Fűrész Tünde, a Kopp Mária Intézet elnöke arról beszélt, hogy az állam, a társadalom miként tudja megerősíteni a családot. Mint elmondta, 1981 óta közel egymillió fővel csökkent a magyar lakosság száma. A gyermekvállalási ráta 2011-ben minden össze 1,23 volt. Ez a mutató napjainkra 1,5 fölött emelkedett. Azért is fontos, hogy több gyermek szülessen, mert ezzel a fenntarthatóság is erősödik, és a versenyképesség is növekedhet. Ezért is tartja a kor-

mányat kiemelt feladatainak a családtámogatások rendszerének kialakítását és a gyermekjóléti intézkedések bővítését. „A gyermek a legfontosabb befektetés, melyet a jövő érdekeiben tehetünk” – hangsúlyozta Fűrész Tünde.

(Folytatás a 8. oldalon)

Pilinszky János

Egyenes labirintus

Milyen lesz az a visszaröpülés, amiről csak hasonlatok beszélnek, olyanfélék, hogy oltár, szentély, kézfogás, visszatérés, ölelés, fűben, fák alatt megterített asztal, hol nincs első és nincs utolsó vendég, végül is milyen lesz, milyen lesz a nyitott szárnyú emelkedő zuhanás, visszahullás a fókusz lángoló közös fészkébe? – nem tudom, és mégis, hogyha valamit tudok, hát ezt tudom, e forró folyosót, e nyílegyenes labirintust, melyben mind tömörtebb és mind tömöttebb és egyre szabadabb a tény, hogy röpülünk.

Mindenszentek és halottak napja alkalmával elhunytjainkra emlékezünk, őket ajánljuk Urunk szeretetébe a száz évvel ezelőtt született Pilinszky János versével.

Hittel teli találkozások Pápasáron

Erdő Péter megáldotta a felújított templomot és plébániát, valamint az új közösségi házat

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek október 24-én ünnepi szentmisét mutatott be a pápasári ferences templomban, amelynek keretében megáldotta a felújított templomot és plébániát, valamint az új közösségi házat. A pápasári Páduai Szent Antal-plébánia dicsekedhet az egyik legpezsgőbb közösségi élettel hosszú évtizedek óta Budapesten.

(Folytatás a 3. oldalon)

Forradalmi újdonság, hogy egyenlők vagyunk Krisztusban

Szeptember 8-án a VI. Pál-teremben tartott általános ki-hallgatás keretében a Szentatya folytatta a Galata-levél magyarázatát. Katekézissorozatának nyolcadik alkal-mán az istengyermeksg ajándékáról elmélkedett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását olvashatják.

Testvéreim, jó napot kívá-nok!

Folytatjuk a hit – hitünk – elmeítésének útját Szent Pál Galatáknak írt levélénél fényében. Az apostol arra buzdítja ezeket a keresztenyeket, hogy ne feleddkezzenzék meg Isten kinyilatkoztatásának újdonságáról, melyet meghirdettek nekik. János evangéliával teljes egyetértésben (vö. 1Jn 3,1-2) Pál hangsúlyozza: a Jé-zus Krisztusba vetett hit lehe-tővé tette számunkra, hogy valóban Isten gyermekei és örökösei legyünk. Mi, keresz-tények gyakran természetes-nek vesszük ezt a valóságot, azt, hogy Isten gyermekei va-gunk. Ám jobban tennéink, ha gyermekké válásunk pillanatára, emlékezénk hálálatel-szível, keresztségünkre, hogy nagyobb tudatossággal élhessük meg a kapott értékes ajándékot.

Szent Pál többször is utal a keresztségre leveleiben. Szá-mára a megkeresztelkedés azt jelenti, hogy ténylegesen és valóságosan részt veszünk Jé-zus misztériumában. A Róma-iaknak írt levélben például odáig megy, hogy azt mondja: a keresztségen Krisztussal együtt meghaltunk, és vele együtt eltemetkeztünk, hogy együtt lehessünk vele (vö. Róm 6,3-14). Krisztussal együtt meghaltunk, vele együtt eltemetkeztünk, hogy vele együtt lehessünk Ez a ke-resztség kegyelme: részesedni Jézus halálában és feltámadásában. A keresztség tehát nem pusztán külső ritus. Akik meg-kapják a keresztséget, azok lé-tük legménye, legbensőbb va-lójukban átalakulnak, és új éle-tet kapnak, pontosan azt az életet, amely lehetővé teszi számukra, hogy Istenhez for-duljanak, és „Abbának”, va-gyis „papának” szólítsák őt. „Atya”? Nem! Hanem „Papa” (vö. Gal 4,6).

Az apostol magabiztosan állítja, hogy a keresztség által igaz. Az imént hallott szá-

kaszbán [Gal 3,26-29] Szent Pál kijelenti: a hit lehetővé te-szi, hogy „Krisztusban” le-gyünk Isten gyermekei (Gal 3,26): ez az újdonság! Ez a „Krisztusban” jelenti a különbséget. Nemi csak úgy va-gunk Isten gyermekei, mint mindenki más: minden férfi és nő Isten gyermeke, mindenki, bármilyen vallású is. Nem. Hanem a „Krisztusban” az, ami a keresztenyeket meg-különbözteti, és ez egyedül a Krisztus megváltásában való részesedésben valósul meg, a keresztség szentségében megy végbe bennünk. Ezzel kezdtődik. Jézus a testvérünk-ké lett, halála és feltámadása által kiengeszelt bennünket az Atyával. Azok, aik hitben elfogadják Krisztust, a ke-resztség által Krisztust és a gyermekei méltóságot „öltök magukra” (vö. Gal 3,27).

Kapott identitás egy teljesen új identitás, amely felülkereke-dik az etnikai-vallási szinten meglévő különbségeken. Ezt így magyarázza: „nincs sem zsidó, sem görög”; és társa-

különbségtel. Az utóbbiak számára törvényileg garantál-tak minden jogot, míg a rab-szolgáknak még az emberi méltóságát sem ismerték el.

Ez ma is előfordul: a vilá-gon sok millió ember él, akik-nek nincs joguk a táplálkozás-hoz, nincs joguk az oktatás-hoz, nincs joguk a munkához: ők az új rabszolgák, ők azok, akik a periférián élnek, akiket mindenki kiszákmányol.

Ma is van rabszolgaság. Gondolkodunk el ezen egy kicsit! Megtagadjuk ezektől az emberekől az emberi méltó-ságot. Rabszolgákként kezel-jük őket. Végül tehát a Krisztusban való egyenlőség legyő-zzi a nemek közötti társadalmi különbséget, és olyan egyen-lőséget teremt a férfi és nő kö-zött, amely akkoriban forradalmi volt, és amelyet ma is meg kell erősíteni. Ezért ma is meg kell erősíteni. Milyen

„Hogyan? Egyformá minden-ki? Hisz különbözök va-gunk!” Ez [amit Pál mond,] kicsit eretnekül hangzik, nem? A második egyenlőség, a „szabadok” és a „rabszolgák” közötti egyenlőség szintén megdöbbentő távlatokat nyit. Az ókori társadalom számára létfontosságú volt a rabszolgák és a szabad polgárok közötti

sem rendelkeznek ugyan-azokkal a lehetőségekkel, mint a férfiak.

Olvassuk el, amit Pál mond: mindenjában egyenlők vagyunk Krisztus Jézusban!

Amint látjuk, Pál megerősíti a mélységes egységet, amely minden megkeresztelt között fennáll, bármilyen álla-potúak legyenek is, férfiak vagy nők..., a megkeresztel-ték egyenlők, mert Krisztusban mindegyikük új terem-tény. minden különbségtel másodlagossá válik aholhoz a méltósághoz képest, hogy Isten gyermekei vagyunk, Iste-né, aki szeretetével igazi és lé-nyegi egyenlőséget valósít meg. Krisztus megváltása és a keresztség által mindenjában egyenlők vagyunk: Isten fiái és lányaiként egyenlők!

Testvérek, tehát – pozití-vabb módon – arra vagyunk meghívva, hogy új életet él-jünk, olyan új életet, amely az Istennel való gyermekei viszo-nyon alapul. Egyenlők va-gunk, mert Isten gyermekei vagyunk, és Isten gyermekei vagyunk, mert Jézus Krisztus megváltott bennünket, és a keresztség által beléptünk eb-be a méltóságba. Ma min-dannyiunk számára döntő fontosságú, hogy újra felfe-

dezzük az istengyermeksg szépségét, annak szépségét, hogy egymás testvérei va-gunk, mert bekapcsolódunk Krisztusba, aki megváltott bennünket.

Nem lenne szabad előfor-dulnia szakadást okozó különbségtételeknek és szem-benállásoknak a Krisztusban hívők között!

Az egyik apostol, Jakab, le-velében ezt mondja: „Vigyáz-zatok a különbségtételekre, mert nem vagytok igazak, [ha előfordul közvetek az, hogy] amikor a gyülekezethe (va-gyis a misére) belép valaki, aki aranygyűrűt visel, és jól öltözött [és azt mondjátok ne-ki]: »Ó, jöjjön csak, tessék be-fáradni!«, és az első helyre ültetíték. Aztán, amikor bejön egy másik, egy szegény em-ber, akin alig van valami ruha, és látszik rajta, hogy szegény egy rongyos kis ágrólszakadt, [neki pedig azt mondjátok] : »Ülj csak oda, hátra!«” Ezeket a megkülönböztetéseket sok-szor tudattalanul tesszük. De óvakodunk ettől, hisz egyen-lők vagyunk! Az a hivatásunk, hogy az egész emberi nem egységére szóló meghívásun-kat konkrétan és nyilvánvaló-an megvalósítsuk (vö. II. vati-káni zsinat: *Lumen gentium*, 1).

Mindaz, ami elmelítí az emberek közötti különbsége-keket, gyakran hátrányos meg-különböztetést okozva, Isten előtt már nem bír semmilyen tartalommal, hálá a Krisztusban megvalósult üdvössége-nek.

Ami számít, az az egységnek a Szentlélek által mutatott útját követő tevékeny hit. A mi feladatunk pedig az, hogy eltolék el járunk az egyenlő-ségnél ezen az útján, amelyet a jézusi megváltás hozott létre és tart fenn.

Köszönöm! És ne felejtse-tek el majd megkérdezni, ami-kor hazaértek: „Mikor ke-reszteltek meg?” És tartsátok minden szem előtt ezt a dátumot! És ünnepeljétek is meg! Köszönöm!

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

Elhunyt Mádl Dalma Az MKPK Állandó Tanácsa részvétét fejezte ki

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) részvételnyilvánítását adjuk közre.

Megrendültén értesültünk Mádl Dalma asszony elhunytáról. Hálával tarto-zunk Istennek, hogy Dalma asszony köztünk élt és áldozatos munkásságával, valamint egész életével az Egyház tanítását és a krisztusi szeretetet közvetítette az emberek, a társadalom fe-lé.

Ezuton szeretnénk kifejezni együttérzésünket a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a magyar kato-líkus közösség nevében a gyászoló családdal. Imáinkban megemlékezünk Dalma asszonyról, kérve a Min-denhatót, jutalmazza őt az Örök Élet boldogságával - olvasható az MKPK Állandó Tanácsa részvétlyil-vánításában.

*

Mádl Dalma hosszú évekig segítette a Magyar Katolikus Egyház segélyszervezete, a Katolikus Karitász munkáját mint annak jószolgálati nagykövete. 2007-ben, a Szent Erzsébet-évbén az MKPK neki ítélte a

szolgáló szeretet szentjéről elnevezett Szent Erzsébet rózsája-díjat.

Mádl Dalma Némethy Dalma néven 1932. november 9-én született Pécsett. A budapesti Patrona Hungariae Gimnáziumban érettségizett 1951-ben. 1955-ben kötött házasságot Mádl Ferencsel.

1957-ben Budapesten, a Kertészeti Kutató Intézetben, majd 1964-től a Budapesti Műszaki Egyetemen a Mezőgazdasági Kémiai Technológiai Tanszék kutató-csoportjánál dolgozott.

Mádl Ferenc köztársasági elnöksége idején, 2000 és 2005 között számos jószolgálati és jótékonyiségi kez-de-ményezésben vett részt, majd e tevékenységeit férje mandátumának lejárta után is folytatta.

Haláláig a Katolikus Karitász jószolgálati nagykö-vetént is tevékenykedett.

Munkásságát 2005-ben Polgári Magyarországi-díjjal, 2012-ben Magyar Szabadság-díjjal ismerték el.

Forrás: MKPK Sajtószolgálata
Fotó: Merényi Zita

Hittel teli találkozások Pasaréten

Erdő Péter megáldotta a felújított templomot és plébániát, valamint az új közösségi házat

(Folytatás az 1. oldalról)

A szertartáson jelen volt Áder János köztársasági elnök és felesége, Herczegh Anita; Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, a II. kerület önkormányzati képviselője; Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár; Fülöp Attila szociális ügyekért felelős államtitkár, valamint Őrsi Gergely, a II. kerület polgármestere.

A szentmisét többek között Mádl Dalma lelkei üdvéért ajánlották fel – Mádl Ferenc néhai köztársasági elnök felesége, aki két nappal korábban, október 22-én hunyt el, a plébániaközösség tagja volt.

Kálmán Peregrin, miután köszöntötte a jelenlévőket, elmondta, hogy a pasaréti templomot 1934-ben Serédi Jusztinián bíboros szentelte fel. 1948-ban Isten szolgája Károlyi Bernát vezetésével Mindszenty bíboros bebürtözése napján nyilvánosan imádkoztak a hívek az elhurcolt prímásért, és sokszor talált itt testvéri befogadásra a szerzetesi és hívőközösségenben a ferences rendi Paskai László bíboros. A plébániós felhívta a figyelmet, hogy a pasaréti plébánia múltjához azáltal is kapcsolódnak, hogy azzal a kehelyel miséznak, amelyet a hívek első ajándékének adtak a ferences plébániának.

Erdő Péter a szentmise elején a díszes asszisztencia élén körbejárt a templomban, és megáldotta az épületet és a benne összegyűlt híveket.

A bíboros a homiliájában elmondta, bonyolult világban sokszor a legjobb akarattal sem látjuk, hogy hogyan lehet a jó cél elérni. „Hited megmentett téged” – ez a jézusi mondás ránk is érvényes. Az élet problémáinak megoldására irányuló emberi igyekezeten túli elemi szükségünk van a hitre.

A plébánia és az irodák és az új közösségi ház megáldására utalva hangsúlyozta: nagyszerű és szép fejlődés ez. A közösségi házról elmondható, hogy párrát ritkítja. De vegyük észre, hogy minden egy nagy folyamat része. Húsz éve törekszünk arra, hogy megtéríremtsük itt, Budapesten és környékén, de talán országszerte is a közösségi élet fizikai lehetőségeit, hogy a hívő emberek ne csak a templomban találkozhassanak egymással. Mert a találkozás, a közös programok, a személyes isme-

retség tesz bennünket olyan közösséggé, amely tud együtt gondolkodni és cselekedni a krisztusi hit és szeretet fényében. Nagy összefogásra volt szükség mindehhez, és hálásak vagyunk azért a segítségről, amelyet Egyházunk a világi hatóságoktól és a társadalomtól kapott.

De ahogyan megnyílnak az új terek, úgy kell megnyílnia a teköny gyakorlását elősegítse. Ne feledjük, a világ gazdagabb részen az Egyháznak

meg attól, hogy egyházi épületben, közösségi házban, kulturálisan bármilyen programot imádsággal kezdjünk! Sót, arra is legyen gondunk, hogy magukat a rendezvényeket, eseményeket úgy állítsuk össze, hogy az a hit továbbadását, a cselekvő szeretet ha-

volt és van sok kultúrháza, közösségi épülete és számos intézménye. De néhány évtized után az alapítók nemzedékét sok helyen olyan generáció követte, aki szerette a közösséget, szerette a kultúrat, de a hitet már nem tartotta fontosnak vagy alapvető-

A szertartás végén Varga Mihály pénzügyminiszter mondott beszédet, az ő közbenjárásának köszönhetően támogatta 2,973 milliárd forinttal a magyar kormány a pasaréti fejlesztéseket. Varga Mihály rámutatott, hogy a hitélet gazdagodása mellett a hívek közösséget, a kereszteny Magyarországot is erősít a pasaréti épületegyüttes felújítása.

A beszédet követően első alkalmommal adták át a nemrégen alapított Pasaréti Ferences Emléplakettet, amelyet Varga Mihálynak nyújtott át az egyházközség képviselője, Mráz Dániel (középső képünkon).

A szentmise a közösségi házhoz való átvonulással ért véget. A Te Deum elhangzása után Erdő Péter bíboros megáldotta a környékhez kiválóan illeszkedő, Bauhaus stílusú, belülről loft hatású közösségi házat.

A pasaréti plébánián jelenleg ötven csoport működik. A folyamatos ferences jelenlété meghatározó a plébánia életében, kiemelkedő az eucharisztikus lelkiség, valamint a gyóntatási szolgálat.

A felújításnak még tíz százaléka hátravan a koronavírus-járvány és az utólagos munkák akadályai miatt, ám az egyházközség már így is új módon élheti meg a küldetését a megújult környezetben.

Agónás Szonja
Fotó: Jánosa Bence/
Pasaréti Ferencesek

nek. Így fordulhatott elő, hogy a nyugati világ számos részén az úgynevezett egyházi struktúrák kiürültek, elidegenedtek eredeti céljuktól. És akkor aztán az lett gond, hogy a fenntartás költségeinek fedezéséhez milyen más szervezeteknek adhatják ki bérbe a meglévő tereket, milyen más tevékenységre lehet még az épületeket felhasználni.

Hogy ez Magyarországon is itt, Pasaréten ne így legyen, ehhez kerjük, mégpedig a vak koldus hitével és szemedélyével kiáltva a csodát tenni képes legnagyobb Úr, Mesterünk és Megváltónk, Krisztus segítségett – mondta Erdő Péter.

A Karol Wojtyła Barátság Központ ünnepéén

Pintér Gábor érsek, hondurasi nunciusz megáldotta a Szent II. János Pálról készült műalkotást

Újabb műtárggyal gyarapodott a Karol Wojtyła Barátság Központ. Balanyi Károly zománcművész Szent II. János Pál pápát ábrázoló tűzzománcalkotását áldotta meg Honduras apostoli nunciusa, Pintér Gábor érsek. A népkonyhaként és kulturális találkozóhelyként működő központban október 22-én együtt ünnepeltek az intézmény gondozottjai, támogatói és a vendég lengyel delegáció tagjai.

Tizenhat évevel ezelőtt, Szent II. János Pál hunytakor született meg Farkas P. József alapítóban a gondolat, hogy a lengyel pápa emlékére valami maradandót kell alkotni Kecskemetén. Ebből született meg a Wojtyla Ház, mely mára közismertségrek örvend a városban és annak határain kívül is. Újabb és újabb képzőművészeti alkotások, emléktáblák kerülnek ki a szociális intézmény falára, alkalmat adva az ünnepélyre.

Ezúttal Pintér Gábor érseket, Honduras pápái követét és Ewa Filipiakot, a lengyel Jog és Igazságosság Párt parlamenti képviselőjét, Wadowice város korábbi polgármesterét üdvözöltek körükben Balanyi Károly Ferenczy-díjas zománcművész Szent II. János Pál pápát ábrázoló tűzzománcalkotásának megáldása és az Assisi Szent Ferenc-emlékdíj átadása alkalmából.

Kecskemet belvárosától néhány perc sétára, egy lakótelep házai között bújik meg a Wojtyla Ház. A helyi műemléki védeottság alatt álló épületet 2006-ban kapta használatba a szociális intézmény az önkormányzattól, és széles körű összefogással újította fel erősen elhasználódott állapotából. Két nagyterem fogadja be a Barátság Központ programjait. Az egyikben gyűlnek össze nap mint nap ebédidőben a gondozottak, mintegy százhúsú fő, a másikban ezúttal fotókiállítás jelzi, a ház kulturális progra-

mokkal is várja támogatóit. Az épület mögött aprócska kert, melyet erre az alkalomra újítottak fel a támogatók. A napsütésben itt ünnepelnek, a keret megtöltik a vendégek, az intézmény támogatottjai és a Kodály Iskola Aurin leánykara. A ház kertre néző falán helyezték el a Szent II. János Pál pápát ábrázoló tűzzománcképet.

Az egybegyűlteket Farkas Pál, a Wojtyla-ház munkatársa, majd Kecskemet város nevében Nemcsik Mátyás önkormányzati képviselő köszöntötte.

Pintér Gábor érsek, Honduras apostoli nunciusa a ház régi barátjákat van jelen, hogy megáldja a művet. Az érsek arra emlékezett, hogy negyvenhármon ével ezelőtt, éppen ezen a napon iktatták be a szent pápát Péter székébe. „Szent II. János Pál programja megrengette a világot. »Ne féljetek!« buzdításával arra hívta meg a világot, hogy megnyissák az egymástól elzáró ajtókat, határokat. II. János Pál az Isten szeretetére tudta megnyitni az emberek szívét. Közelebb hozta egymáshoz a népeket azáltal, hogy az emberi méltóság, a párbeszéd, a szolidaritás nagykövete volt. Ezt a szellemiséget őrizi ez a ház, amikor elérte siet a rászorulóknak” – fogalmazott Pintér Gábor.

Az Assisi Szent Ferenc-emlékdíjat idén Ewa Filipiaknak ítélte oda a Wojtyla Ház. Gulyás János, a Bács-Zöldért Zrt. kereskedelmi igazgatója, az Assisi Szent Ferenc-emlékdíj tavalyi kitüntetettje méltatta a lengyel parlamenti képviselő szakmai életútját.

Ewa Filipiak mint Wadowice polgármestere fogadta 2006-ban a központot működtető civil csoport látogatását, melyet 2007-ben viszontlátogatás, majd Wadowice és Kecskemet köztött partnerségi szerződés követett, melyet Ewa Filipiak és Zombor Gábor polgármesterük írtak alá, élénk kapcsolatot elindítva a két város között.

A díjat és Balanyi Károly művész egyik tűzzománcalkotását Pintér Gábor érsek adta át Ewa Filipiaknak.

A Wojtyla Ház a het hat napján mintegy százhúsú ember étkészést biztosítja. A ségelyszervezet legfőbb küldejésének a közösségepítést tekinti, ezért rendszeresen kulturális programokra, kirándulásokra hívja a támogatottakat. Maguk a gondozottak is bekapcsolódnak a Ház fenntartását biztosító munkába.

A Karol Wojtyla Barátság Központ kiemelt programja az adventi szolidaritási rendezvénysorozat Kecskemet főterén, ahol Karol

Wojtyla Terített Asztala címmel vendéglít meg rászorulókat kilenc napon át.

A Wojtyla Ház feladatainak tekinti a lengyel-magyar barátság ápolását, filmvetítések, kiállítások, ankétek, konferenciák alkalmával a lengyel társadalom, tudomány és kultúra eredményeit mutatják be.

A Karol Wojtyla Barátság Központ fővárosa többek között Bécs, a Kalocsa-Kecskemeti Főegyházmegye érseke, valamint Pintér Gábor érsek, Honduras pápái nunciusa is.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Közeli s távol

Mk 12,28b-34

Gyermekekkel kitörölhetetlen emléke, ahogyan kertes házunk fölött jártak, fel- és leszálltak a repülőgépek, hiszen Ferihegy közelégeben laktunk. Láttuk a légitársaság mintegy tízezer méter magasságban közlekedő, alulról igen aprónak tűnő, „zsebre rakható” méretű gépeket, és bőven volt részünk abban is, hogy közvetlen közelről személhessük a röpködő óriásokat. Félretéve a zaj okozta kellemetlenséget, amit persze annyira megszoktunk, hogy észre sem vettük már, az életünk részévé vált ez a jelenség. S persze az volt a legkülönlegesebb tapasztalat, amikor első alkalommal magam is utasa lehettem egy repülőnek. Ekkor egészen közelről láthattam, bent ültettem az utastérben, és innen, a repülőből nézhettem a világra, ami legfőképpen fent, a magasban járva volt igazán meghatározó élmény.

Az élet értelme és az Istenrel való kapcsolatunk milyensége is ehhez hasonló. Ha távol van tőlem Isten, mert éppen csak időközönként „veszem le a polcról”, akkor mindeneket a sok minden, amit a horizonton láthatok, minden közelebb van hozzáim, mint Isten, nyilván nagyobbnak és ezért fontosabbnak tartom. Ám ha Isten közel van hozzáim, egészen közel, akkor nem tudom másképpen látni a világot, csak rajta keresztül, vele kapcsolatban.

„Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. Szerezd Uradat, Istenedet tejes szívedből, teljes lelkedből, tejes elmédből és minden erődből!” (Mk 12, 29-30) – szól hozzáink Jézus a mai evangéliumban. Pontosan erről van szó: nem

Csinálók én oly helyet, / puha ágyat is velek, / betakarlek felhővel, / elringatlak szellővel, / szegény szívem megdobban, / megcsökollak álmódban. / Kicsi szívem kicsit ér, / nedek adom semmiért.

(Szentmihályi Szabó Péter: *Kicsi szívem* – részlet)

Bátor Botond OSPPE

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (44.)

A hívek áldozására való felszólítás egyszerű formában történik. A liturgikon ezt írja elő: A pap „a hívek felé fordulva fennhangon mondja” vagy énekli: „Istenfelelemmel és hittel közeledjetek.” Sajnos ebben a hivatalos kiadásban (!) a szeretettel szót (minden bizonyával figyelmetlenségből) kihagyta a szövegből. minden egyéb imádságos- és énekeskönyvből benne van. Mindhárom szó fontos ebben a meghívásban.

Istenfelelemmel kell közelednünk a szentálodáshoz. Nem hétköznapi értelemben vett félelmet akar ez jelenteni. Sokkal inkább azt a hódolatot fejezi ki, ami eltöltheti az embert, amikor a „valóságos és legtisztább” Testet és a „valóságos elevenítő” Vér készül magához venni. Amikor arra készül, hogy a „titkos vassora” részesévé fogadja őt Krisztus, az élő Isten Fia. Amikor az imént azért imádkozott, hogy „máltóan” vehesse magához a szent Titkokat. A pusztá felelem vagy a méltatlanság érzése senkit nem tarthat vissza a szentálodás-tól. Szent Ambrus (397) világosan tanítja: „Aki méltatlannak érzi magát arra, hogy minden nap magához vegye az Eucharisztát, az olyannak érezni magát akkor is, ha évente csak egyszer venné magához.” Alexandriai Szent Cirill (444) is hasonlóan fogalmaz, amikor azt írja: sohasem tartja méltónak magát a szentálodásra, de ez nem akadályozhatja meg őt abban, hogy részesüljön belölle. Nos, a helyes istenfelelem segítségünkre van ennek fel-dolgozásában, amire Szent Pál apostol is buzdítást ad (1Kor 11,27-31).

Hittel kell közelednünk a szentálodáshoz. Sőt, a legmélyebb hittel, hiszen élünk legnagyobb eseményt történik, amikor az élő Istenrel egyesülünk, amikor a fel-támadott, a megdicsőült Jézus Krisztust vesszük magunkhoz. Testi szemeinkkel nem, de lelki szemeinkkel annál inkább meg kell látnunk, hogy az átlényegített kenyér és bor színe alatt a mi Urunk Teste és Vére rejtozik. Ezt a hitet fejezik ki a szentálodáshoz járulók az áldozás előtti imában: „Hiszem, Uram, és vallom.”

OKTÓBER 31., ÉVKÖZI 31. VASÁRNAP (Boldog Romzsa Tódor püspök és vértanú, Farkas, Rödöigó) – MTörv 6,2-6 (Szeresz az Urat, a te Istenedet teljes szívedből!) – Zsid 7,23-28 Krisztus örökre megmarad, ezért papsága is örökké tart.) – Mk 12,28b-34 (A fóparancs: a szeretet Isten és embertársaink iránt.) – Zsolozsma: III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 229 – ÉE 592, Ho 229 – ÉE 154, Ho 116 – ÉE 597, Ho 299 – ÉE 306.

NOVEMBER 1., HÉTFŐ – MINDENSZENTEK FŐÜNNEP (Marianna) – Jel 7,2-4-9-14 (Akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számlálni.) – 1Jn 3,1-3 (Látni fogjuk Istenet úgy, amint van.) Mt 5,1-12a. (Örüljetek és ujjongjatok, mert nagy lesz a ti jutalmatok az ébennel!) – **Énekrend:** Ho 232 – ÉE 646, Ho 210 – ÉE 214, Ho 132 – ÉE 648, Ho 274 – ÉE 303.

NOVEMBER 2., KEDD – HALOTTAK NAPJA (Achillesz, Tóbiás) – 2Mak 12,43-46 (Jól és hívő lélekkel gondolkodott a feltámadásról.) – 1Kor 15,51-57 (A győzelem elnyelte a halált.) – Jn 5,24-29 (Aki hallgat az én tanításomra, és hisz abban, az már átmenni a halálból az életbe.) – **Énekrend:** Ho 235 – ÉE 687, Ho 235 – ÉE

A hét liturgiája

B év

336, Ho 132 – ÉE 691, Ho 243 – ÉE 340.

NOVEMBER 3., SZERDA – *Poresz Szent Márton emléknapja* (Győző, Szilvia) – Róm 13,8-10 – Lk 14,25-33.NOVEMBER 4., CSÜTÖRTÖK – *Borromeo Szent Károly püspök emléknapja* (Karola, Karolina) – Róm 14,7-12 – Lk 15,1-10.NOVEMBER 5., PÉNTEK – *SZENT IMRE HERCEG ÜNNEPE* (Filótea, Tétény) – Bölc 4,7-15 vagy Róm 8,28-30 – Lk 12,35-40.

NOVEMBER 6., SZOMBAT (Lénárd, Kölöni Krisztina, Leonardo) – Róm 16,3-9.16.22-27 – Lk 16,9-15.

NOVEMBER 7., ÉVKÖZI 32. VASÁRNAP (Rezső, Csongor, Engelbert) – 1Kir 17,10-16 (A careftai özvegy utolsó marék lisztjéből készít lepényt a prófétának.) – Zsid 9,24-28 (Krisztus egyszer áldozta fel magát, hogy sokaknak búnét elvegye.) – Mk 12,38-44 vagy Mk 12,41-44 (Aki szegénységből csak egy keveset is adakozik, az többet ad, mint a bőkezű gazdagok.) – **Zsolozsma:** IV. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 223 – ÉE 593, Ho 223 – ÉE 147, Ho 126 – ÉE 596, Ho 150 – ÉE 200.

TANÍTÁS ÉS LÉLEK

LITURGIA

Az Eucharisztia ünnepéle (112.)

És kormányozd őket, és emeld föl egészen az örökkévalóságig! A Bangor Antiphonale változatában: et extolle illos usque in saeculum (és emeld fel őket nemzedékeken át), a mozarab változatban: et extolle illos usque in saeculum et in saecula saeculorum (és emeld fel őket nemzedékeken és a századok századain át), mikor a ma ismert és használt szövegen: et extolle illos usque in aeternum (mindörökkel).

A Zsolt 28,9 megjelenik a Te Deum laudamus soraiban, ahol az Úr népének pásztorként tűnik fel: „Az Úr az én pásztoram, nem szúkölködöm, zöldellő legelőkön adott nekem helyet, csöndes vizekhez vezetett engem. (...) Járjak bár a halál árnyékában, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy. Vessződ és pásztorbod megvigasztaltak engem.” (Zsolt 23,1b-2.4); „Figyel ránk, Izrael pásztora, aki Józsefet nyákján vezérlel!” (Zsolt 80,2); „Mint pásztor, legelteti nyáját, karjával összegyűjti a bárányokat, és ölebe veszi, az anyajuhokat gondosan vezeti.” (Iz 40,11)

Szent Ágoston a zsoltár fölötti elmélkedésében így fogalmaz: „közbenjárok tehát, miután újjáleadt a testem, mert mondott: Kérjed tőlem, és öröksgül néked adom a nemzeteket (...), és

vezéreld őket e mulandóban, és vidd el őket az örök életbe!” (En. in Ps 28,9)

A Zsolt 28,9 jelenléte himnuszunkban nem véletlenszerű. Ahogyan a krisztológiai részt megelőző szakaszok esetében felismerhető volt egy húsvéti eucharisztikus imával való kapcsolat, úgy ebben az esetben a húsvét éjszakáján történő keresztelési szertartást és a kereszteltek kért mondott könyörgés szavaira tett utalást is felfedezhetjük, amely nem független az eucharisztikus liturgiától. Ilyen értelemben a 28. zsoltár szavai a már korábban idézett, Péter első leveléből vett szakasz fényében az újonnan megkereszteltekről és a már régebb óta megkereszteltekről szól: „Ti pedig választott nép, királyi papság, szent nemzet, megszerzett nép vagytok, hogy hirdessétek annak üdvözítő tetteit, aki a sötétségből meghívott titkeket az ő csodálatos világosságára, aki egykor »nem nép« voltatok, most pedig Isten népé vagytok; aki számára azelőtt nem volt irlalom, most pedig irlamat nyertetek (...), de most megtértetek lelketeik pásztorához és felügyelőjéhez. Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok.” (1Pét 2,9-10.25)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Lüttichi Szent Hubert

November 3.

Előkelő család, Aquitania hercegének fia volt. Gyermekeit a mai Belgium területén, a Neustriai herceg udvarában töltötte. Fiatal nemesként a kor szokásaihoz híven önfeldeledt a világ hívságainak élt. Vendéglátója, Héristal a kor egyik legfektetelenebb vadásza volt, és erősen hatott rá. Nála ismerkedett meg Floribandéval, Löwen grófjának lányával, és nagy szerelem szövödött kettejük között. Hitvese és első gyermekük azonban a születés után gyermekágyi lázban meghalt. Hubert a tragédia hatására vad tivornákon, öldöklő vadászaton kereste a feledeést. A legenda szerint egy több napon át tartó, alkoholmámoros mulatózás után, vadászat közben, a hajnal erőben kitartó üldözés után halálosan megsebzett egy fehér szarvasbikát. Amikor a vergődő állatot megközelítette, agancsszárai között aranykereszt pillantott meg, és a szarvas emberi hangon szemrehányást tett neki meggyilkolásáért. Hubert a látvány hatása alatt ráeszmélt, hogy tévüton jár, és hogy háborgó lelke soha nem találhat megnyugvást, ha így él tovább. I. Sergius pápa kegyeibe fogadta a megtört és megtért kész nemes ifjat. Hubert felhagyott a vadászattal, és a továbbiakban az elmélkedésnek és az apostolkodásnak szentelte életét. Püspökké szentelését a legenda szerint maga a pápa végezte.

Megtérítette az Ardennekben lakó pogányokat. Már életében az Ardennek apostolá-

nak neveztek, és szentként tisztelték. 728-ban, a lüttichi Szent Péter-templomban temették el. Földi maradványait száz évvel később, a mai St. Hubert városába szállították át.

Tisztelete Északnyugat-Európában, főleg Lotharingiában, a Rajna-vídeléken és Belgiumban terjedt el, de hazánkban is ismerték, kedvelték, részben az Árpádok csodaszarvas-hagyományához kapcsolódóan.

November harmadika 1744 óta Hubertus-ünnepe. Ezen a napon arra figyelmeztetik a vadászokat, hogy tisztelezik a vadat mint a teremtett világ csodáját, folytassanak felelős vadgazdálkodást, tartásuk fontosnak az állatok és környezetük védelmét. A Hubertus-mise és a vadász-istentisztelet, amely a középkorban jött szokásba, nálunk is elterjedt.

L. K.

Sebeinken is átragyog Krisztus

Fiatalok imádkoztak együtt a tiszta szerelemért

"Tiszta szerelem! Lehetőséges?" Immár tizenharmadik alkalommal gyűltök össze a fiatalok, hogy bekapcsolódjának abba az anyaországi és külföldi plébániákon átívelő imafolyamba, amelyet a tisztaságban megélt párkapcsolatokért szerveznek meg évről évre. Idén a fővárosi imáestnek a káposztásmegyeri Szentháromság-templom adott otthont október 16-án este.

A templomban már jóval a szentmisét megelőzően gyülekezni kezdenek a fiatalok. A szervezési feladatakban és az előkészítési munkákban a káposztásmegyeri és az újpesti Szent József-plébániá, valamint a TestTeo közösség tagjai működtek közre.

Megérkeznek a zenészek is – a zenekart a helyi közösségg tagjai alkotják –, helyükre kerülnek a kottaállványok, behangolják a hangszerket, kikészítik a kottákat, ellenőrizik a hangosítást.

Az oltár körül szorgos kezek igazítják el a díszítést, a lépcsőre mécsesek kerülnek, és két kosárka is, amelyekbe az este során felírt imaszándékot lehet elhelyezni. Az egyik mögött Szent József – utalva a Ferenc pápa által meghirdetett Szent József-évre, mely idén december 8-ig tart –, a másik mögött a Mária kicsinyke szobra – hiszen október van, a Szűzanya és a rózsafüzér hónapja. Kettejük különleges közenjárása is a tisztaságért imádkozókat támogatja. Vig Rita SSS testvér a szervezésben segítőkkel egyeztet még utoljára a kezdés előtti percekben, hogy tényleg minden a helyére kerüljön. A kápolnában a tanúságtevő pár imádkozik, kétsülnek a kitárolkozásra, és arra, hogy Jézus segítségével életpéldájukat mások segítésre, megerősítésre ajánlják fel.

Már bőven az őszben járnak, de ezen az estén nincs különösebben hűvös. Az érkezők arcán mosoly, nyílt és csillagó tekintetek találkoznak, ismerősök és ismeretlenek köszöntik egymást bizalommal, minden természetes. Hiszen mindannyian ugyanazért jöttek: hogy testük-lelkük tisztaságáért, a tiszta szerelemért, meglévő vagy leendő párkapcsolatukért, házastársukért, esetleg önmagukért imádkozzanak – közösen. A templomtér tágas, mégis otthonos; benne a meghittség légkör.

Mindenki, aki ma elhozta élete kérdéseit, sebeit, fájdalmait, jövője bizonytalanságait, hogy Krisztus elé helyezze és az ő kegyelmébe ajánljá, jól tudja: itt biztonságban van. Itt megbocsátásra lehet találni, ki lehet engesztelődni, el lehet indulni, újra lehet kezdeni.

A szentmisét Roska Péter papai káplán, az újpesti Szent József-templom plébánosa mutatta be. „Az Ember nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adjá” – kezdte szentbeszédét, felidézve az evangéliumban (Mk 10,35–45) is elhangzott szavakat.

Jézus a legintimebb titkát – gyötrődését, félelmét, fájdalmát – osztja meg a tanítványokkal, akik emiatt pontosan tudják, mi vár majd mesterükre. Nem könnyű ilyen súlyos titkokról beszélni, bárki megosztani ezeket, még Jézusnak sem. Nekünk sem könnyű – emlékeztetett Roska Péter, hozzátéve, éppen ezért,

az este folyamán egy olyan téma – a sebzett szexualitás – kerül a fókuszbaba, amiről talán a legnehezebb beszélünk, nemhogy egymással, de gyakran még önmagunkban, Istenrel is. Mégis, ahogyan Jézus is kitárolkozott tanítványai előtt, úgy mi is bátran kitárolkozhatunk Őelőtt.

Ferenc pápa a mai világot egy tábori kórházhhoz hasonlítja, amely arra hivatott, hogy Jézus mint gyógyító találkozasson velünk, akik oly sok sebet hordozunk. És megsebződni bizony a legérzékenyebb pontokon tudunk a legkönyebben, ott, ahol a legvédtelenekből vagyunk: például a szexuális intimitásunkban. A legnehezebb az, amikor a megsebződés olyan közegeben történik, ahol a legnagyobb biztonságban kellene lennünk: családunkban, szerteink, barátaink körében, kedvesünk, házastársunk őlelésében, vagy tanáraink, eset-

aki éppúgy mindenben kísérőt szenevedett, akárcsak mi emberek, és akit éppúgy nem kerülhetett el az emberi gyötrelém, mint ahogyan bennünket sem kerülhet el a kétségek idején.

A tisztaságra való meghívás valójában a teljes személy – akár imádsággal, akár konkrét cselekedetekkel.

Egy papatestvér például a pornó káros hatásaira ráeszmélve hozott létre segítő weboldalt Tisztta sor címmel, ahol minden gyakorlati segítésekért fordulhatnak, akiknek bármilyen kérdésük vagy ne-

hézségeük adódott/adódik a agnosztizmus felé fordult, amit harmicas éveiben drámai megtérés követett: mélyen megérintette Jézus és a keresztenység; megkeresztelkedett, s a Katolikus Egyház tagjává vált. 2010-ben szerzett mesterfokozatot teológiából a domonkosok tanulmányi házában. Több ezer egyetemistának és fiatal felnőtnek beszélt és írt a tisztaságról és a megtérésről Észak-Amerikában és különösen Egyiptomban. Az én békét adom nektek című munkája itthon is elérhető. Ebben ugyancsak tanúságot tett Isten szeretetéről, a reményről, és arról, hogy Isten minden megadjá a kegyelmet az újrakezdeshez.

Két út nyílik a sebzett ember előtt – mondta Roska Péter gondolatai összefoglalásában. – Az egyik út az, amikor a sebeinkból fegyvert kovácsolunk, s mi magunk is további ártunk. A másik út a kegyelem útja: hagyjuk, hogy sebeink összeérjenek Krisztus sebeivel, hogy az ő áldozata által gyógyulást nyerhessünk, hogy mi magunk is olajjal válhassunk, mások sebeit gyógyítandó.

Most itt vagyunk, hogy együtt imádkozunk, mert minden jobban vagyunk az Isten szándékához szerinti tiszta életre. Hagyjuk hát, hogy Krisztus fényessége átragyogjon a mi sebeinkre.

A szakemberek segítsége sokszor elkerülhetetlen, de valójában Jézus az, aki megkerülhetetlen: csak ő adhat igazi felszabadítást, gyógyírt a sebeinkre.

Egy konferencián volt téma, hogy hogyan lehet segíteni a fiatalokat, akár a növendék papságot abban, hogy elfertőződött sebeik miatt ne váljanak maguk is veszélyférőssé mások, illetve közösségeik számára – idézte fel Roska Péter.

Az ember sebei Krisztus sebei által gyógyulnak. Így, ha sebetlenül is – mert sebeinket, hegeinket minden hordozni fogjuk –, általa és vele mi is gyógyítókká válhatunk – mutatott rá. – Szép példa erre a New York-i zsidó családban született Dawn Eden, aki gyerekkorában szexuális abúzus áldozata lett. Még csak tizenéves volt, amikor elveszítette a hitét. Fiatal felnőtt éveiben az

Fontos, hogy mi is kivegyük a részünket a küzdelemből, hogy akarunk meggyógyulni. Ebben az is segít, ha egymásért is tenni próbálunk, a Szenvedő Szolgáról beszél,

a másikat és önmagunkat, egyben rácsodálkozhatunk egymásra és a szexuális élet mélységes szépségére, valamint Istenre, aki megeremeltet, hogy azáltal is megajándékozzon vele bennünket. „A tisztaság a legszebb kincsem, amelyet Istenről kaptam, és amire lépésről lépésre Ő tanított meg engem” – fogalmazott.

A fiatalok egy francia közösségen, a Jeunesse-Lumière (Ifjúság-Világosság) Nemzetközi Katolikus Evangelizációs Iskolában ismerkedtek meg egymással, ahol kilenc hónapon keresztül a „szerelem cölöbátusában”, testvéri kapcsolatban éltek együtt. Ez lehetőséget teremtett számukra, hogy jobban megismérhessék egymást.

Mercédesz a közös évük végén a múltban kapott fájdalmas sebei miatt nem állt még készen egy párkapcsolatra. A közvetlen kapcsolataiban megélt tisztálatan tekintetek, az ót körülvevő férfiak pornóhoz való viszonja mélyen megsebeztek a lány nőiségeiben, szexualitásában. Sebei megtisztításra, gyógyulásra vártak. Mercédesznek ehez időre és Istennel együttműködő szakember segítségére volt szüksége. Nathana azonban kitartó és türelmes volt: további egy teljes évet várta. A fiú szavai szerint „ez az igaz szeretet útja volt”, melynek során barátságuk elmélyült.

Nathana arról tett tanúságot, hogy Isten a szentgyónáson keresztül tette őt szabaddá. A fiú korábban a másik nem képviselőben elsőként általában a szexualitás tárgyát láttá meg. Úgy érezte, hogy ez, és az ilyenkor benne zakatoló képzeteik börtönbe zárták a szívüket. A bűnbánat szentsége, valamint az, hogy elfogadta, az ember bűnös, és bizony sokszor gyenge – újra és újra elesik –, segített megtisztítani a tekintetét, és képessé tette arra, hogy tiszta szeretettel tekintsen a lányokra, hiszen Isten minden megadja a kegyelmet az újrakezdeshez.

Két út nyílik a sebzett ember előtt – mondta Roska Péter gondolatai összefoglalásában. – Az egyik út az, amikor a sebeinkból fegyvert kovácsolunk, s mi magunk is további ártunk. A másik út a kegyelem útja: hagyjuk, hogy sebeink összeérjenek Krisztus sebeivel, hogy az ő áldozata által gyógyulást nyerhessünk, hogy mi magunk is olajjal válhassunk, mások sebeit gyógyítandó.

Most itt vagyunk, hogy együtt imádkozunk, mert minden jobban vagyunk az Isten szándékához szerinti tiszta életre. Hagyjuk hát, hogy Krisztus fényessége átragyogjon a mi sebeinkre.

A szentmisét egy fiatal pár, Szántó Mercédesz Ágnes és Duverney-Guichard Nathana tanúságítétele követte, aki megkapó őszinteséggel beszéltek arról az útról, amelyen járván megtaláltak egymást. Több szempontból sem volt könnyű dolguk – még nyelvi akadályokkal is meg kellett küzdeniük, lévén a fiú francia –, de nyílságuk és a kézzelfogható előkészítés, amellyel a tiszta életet választották.

Az imáestet szentségimá-

dás zárta, amely alatt a jelenlévők közbenjáró imát is kérhettek, szentgyónás elvégzésére is lehetőségek nyílt, illetve a szentmise elején az oltár előtti lépcsőre elhelyezett kosárkákba tehették lapra írt imaszándékaikat. A résztvevők kötélén beszélgetéssel és agapéval búcsúztak egymás-

tal. Horogszegi-Lenhardt Erika Fotó: Merényi Zita

A legnagyobb ellenségünk a közöny

*A nuncius tartott előadást
a pedagógusok lelkinapján Jánoshalmán*

Lelkinapot tartottak Jánoshalmán október 16-án a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye fenntartásában működő intézmények pedagógusai számára. A program a Szent Anna-plébániatemplomban szentmisével kezdődött, amit Michael August Blume SVD apostoli nuncius mutatott be. Koncelebráltak az egyházmegye főpásztorá, Bából Balázs érsek, valamint a köznevelési intézmények iskolalelkészei.

A nuncius a napi olvasmányokról tartotta elmélkedését. A felolvasott részben Szent Pál apostol arra hívott, hogy Ábrahám ról gondolkunk, aki a hit atya. Mind Ábrahám leszármazottai vagyunk, mert az ő példáján erősödik hitünk. Azt tesszük, amit Ábrahám tett: Isten kezébe helyezzük életünket. A hit Isten nagy családjába kapcsol bennünket. Ez a hit örök életet igér nekünk Mária és az összes szent társaságában, annak jelenlétében, aki teljesít minden vágyunkat.

Amikor Máriahoz fordulunk, gyakran nevezzük őt kegyelemmel teljesnek. Isten szerte vezette őt a nehézségek között is, és így tesz velünk is. Isten szeretete a félelmet bátor-

ságával változtatja, és erőt ad ott, ahova a kötelezettség szólít minket. Október hónapot a rózsafüzérnek szenteljük. Próbáljuk meg a rózsafüzér imája közben észrevenni, hogy Isten mire hív bennünket – buzdított Michael August Blume.

A szentmise végén a térség országgyűlési képviselője, Bányai Gábor tett tanúságot nehéz tapasztalatairól, melyeket a koronavírus okozta betegség közben élt át, hiszen több hónapig volt lélegezetigépen, mielőtt felépült volna a Covidból. Szolt hitéről, és hívta a jelenlévőket is a hit útjára.

A továbbképzés témáját a következő napon kezdetűdő szinodális folyamat adta. A szentmisse után Bából Balázs érsek erről beszélt általánosságban, majd a nuncius előadása következett, melynek kezdetén szintén a szinódus értelméről esett szó. Elhangzott, hogy a szinodalitás görög szó, jelentése: szün (együtt) és hodosz (út). Alapvetően azokra a realitásokra vonatkozik, amelyek a mi, vagyis az Egyház tagjai életének részei. Az Egyház arra hivatott, hogy a Szentlélek által növekedjen Krisztusban, az ő teste legyen. Mint egy emberi test, az Egyház is Isten képmásává fejlődik. Amint az emberi test egymással együttműködő részeiből áll, hasonlóképp az Egyház, Isten népe is számos különböző valóságóból, gazdaságóból tevődik össze, amelyet a Szentlélek fog össze. Szent Pál használja ezt a képet, hogy tanítás a keresztenyeket, hogyan éljék meg hitüket.

Az Egyház mely részeit, tagjait tudjuk könnyen megnevezni? Vannak például püspökök, papok és diákónusok. De nem csak belőlük áll az Egyház. Olyan sokféle tehetség van a világiakban: szülők, tanárok, különböző egyházi szervezetek vezetői. Isten népének többsége megházasodik, édesapa és édesanya lesz, gyermeket hoznak a világra. Az Egyházon belül találunk olyanokat, akik elhagyják tulajdonukat és javaikat, hogy szerzéséknél vagy misszionáriusként kövessék és szolgálják az Urat. Mások egész életüket a csendes munkának és az imádságnak szentelik.

Hányfélé különböző tehetségről beszéltünk az imént – folytatta a nuncius –, és még nagyon sok van, még többet sorolhatnánk fel. Ha az Egyház arra hivatott, hogy Krisztusban növekedjen és az ő titokzatos testévé váljon, mindenek a részek együtt dolgoznak és gondot viselnek egymásra. Ugyanazt az utat kell együtt bejárniuk, mindegyik tudja, hol az ő helye az Egyházban és mi az, amivel hozzájárulhat Krisztus testének növekedéséhez.

Az Egyháznak szüksége van közösségekre, amelyek növekednek, Krisztusban egyesülnek és segítik egymást abban, hogy egyre inkább olyanná váljanak, mint Krisztus. Előfordulhat azonban, hogy az Egyház néhány tagja nem növekszik annyira, amennyire kellene. Nekik segítségre van szükségük. Vannak olyan tagjai az Egyháznak, akik nem tudják, mit kezdjenek a keresztséggel, amelyet megkaptak. Őket biztatni kell, tanítani és segíteni nekik, hogy megtaglják útjukat.

Amikor családok, plébániák, iskolák és különböző egyházi szervezetek szolgálnak a világban, egymást kelkesítik és budzítják. Krisztus egész titokzatos testét át kell járnia a vágnak, hogy egyre inkább hozzá valójában hasonlóvá. Ha azonban az emberek azt érzik, hogy

nem biztatják őket és nem vehetnek részt az Egyház életében, akkor azon kívül keresnek válaszokat. Az Egyház a kereszteny tapasztatok és kezdeményezések tárháza, melyek nagyobb szentségre hívnak meg mindenkiunitat, különösen a minden nap életünk tanúságától.

A hitüket gyakorló emberek, akik a tanultakat tettekre váltják, akik kezdeményeznek – ők lesznek képesek egységet és megértést teremteni a különböző csoportok között, beleértve a családot. Ez a szinodális út.

A hitüket gyakorló emberek nem csupán saját igényeikkel foglalkoznak, hanem testvéreikkel is, akár közel, akár messze vannak kulturálisan és történelmileg.

A nuncius emlékeztetett arra is, hogy a múlt keddi evangéliumi szakaszban Urunk megtanított egy alapvető dolgot, amikor a fáriszusokhoz szólt, akik a törvény megtartásának különböző apró részleteit kitalálták: „Adjátok oda inkább, ami benne van, a rászorulóknak, és akkor tiszták lesztek egészen.” mindenfele indokaik voltak, hogy elítélik azokat a bűnösöket, akik nem ismerték Mózes törvényét annyira, mint ők.

A szinodalitás lényege az a mód, ahogyan az Egyház különböző részei együttműködnek, támogatják egymást és másokat is meghívnak az Urunkkal való találkozásra. Azért beszélünk erről, mert tudjuk, hogy figyelmen kívül is hagyhatjuk az Úr hívását.

Krisztus teste erős és gyenge tagokból áll, és sok olyanból, aki egyszerre erős és gyenge.

A legnagyobb ellenségünk az igyekezetben, mely megakadályozza, hogy az Urat örömmel szolgáljuk: a közöny. A közöny mások iránt, még az Egyházból lévők iránt is. Ez mindenki igaz lehet. Felfedezhetjük, hogy minket sürgeten az Úr, hogy hagyjuk magunk mögött a közöny sokféle formáját, és buzdítuk testvéreinket arra, hogy velünk tartanak – biztatott Michael August Blume.

Fotó: Koprivanacz Kristóf

Új katolikus óvoda épül Karcagon

Az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő karcagi Győrffy István Katolikus Általános Iskola intézménye nyolcvan kisgyermek befogadására alkalmas óvodával bővül, melynek alapkötését október 17-én helyezték el.

Az alapkő elhelyezését szentmisse előzte meg, amelyet Gulyás Zsolt plébános, érseki tanácsos mutatott be, majd az iskola tanulói, tanárai és a helyi közösség tagjai az egyházközség zászlait kísérve, énekelve vonultak át az építési telekre.

Kovács Miklósné, a Győrffy István Katolikus Általános Iskola igazgatója köszöntőbeszédében kiemelte, hogy hét évvel ezelőtt nagy örömmel és várákozással kezdtődött el a magas színvonalú, értékes és eredményes katolikus szellemiségi nevelő-oktató munka az iskolában. Ennek köszönhető, hogy mára igény mutatkozott a kereszteny, katolikus szellemiségi óvodai nevelésre. A szülők, az iskola, a plébániá és a főegyházmegye egybehangzó vágája 2022 szeptemberére valósul meg.

Fazekas Sándor országgyűlési képviselő, kormánybiztos köszöntőjében arra hívta fel a

figyelmet, azzal, hogy új intézménnyel gazdagodik a helyi katolikus közösség. Gyarapodik a karcagi oktatás, a város közössége és az a vállág, amelyben az emberek elnékítik a Nagykunságban. Az elmúlt évtizedben, lelkiekben, intézményekben minden megújulva, alkalmazkodva a korhoz sikerült előrébb lépni. Ezt a megújulást jelképezi ez az óvoda is.

S. Kovács Sándor helyi országgyűlési képviselő és Szepesi Tibor polgármester köszön-

tőszavait követően az aláírt alapkőletételi okiratot időkapszulába helyezték, melyet Gulyás Zsolt plébános, érseki tanácsos áldott meg.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye

Válasz az idők jeleine

Megtartották a Kaposvári Egyházmegyei Zsinat első ülésszakát

Október 15-16-án tartották Bárdudvaron az első Kaposvári Egyházmegyei Zsinat első ülésszakát. A zsinati folyamat – melyet egy hároméves előkészítő időszak előzőtt meg – illeszkedik a Ferenc pápa által meghirdetett szinodális folyamatba. A kétnapos esemény szentmisével vette kezdetét, amelyet Varga László megyéspüspök a zsinati folyamatért és a zsinat tagjaiért ajánlott fel.

A bárdudvarnoki Porta Pacis Lelkigyaloklatos Házban tartott zsinati ülésszakon közel ötven pap, diákonos, szerzetesnővér és világmunkatárs vett részt a Kaposvári Egyházmegye egész területéről.

Az ülésszakot megelőző szentmisse kezdetén Varga László kifejezte örömet, hogy Avilai Szent Teréz emléknapján kezdődik a zsinati ülés. – A szentek, láttva az idők jeleit az egyházból és a világban, minden önmagukat tettek válasszák. Teljesen odaadták magukat. Nem pusztán a problémákat látották és keresték és az idők jeleinek által rátették az életüket a változásra.

Ha változást szeretnénk, akkor azt magunkon kell kezdeni. Azon a területen, mely leginkább érint minket. Kinek-kinek a saját, az egyházból kijelölt helyén – hangsúlyozta prédi-

ciót. sen elkészített munkadokumentumait, majd a plenáris ülésen titkos szavazással döntötték az ezekhez tartozó, a megyéspüspök elő terjesztendő javaslatokról, rendelkezéséről.

A 2022 tavaszáig tartó időszakban még hárrom alkalommal ül össze a zsinat, melynek tagjai hat további témaületről fognak tanácskozni. A zsinat 2022. május 28-án ünnepi szentmisével zárul majd a kaposvári székesegyházban.

A zsinaton megfogalmazott és a megyéspüspök által elfogadott, majd kihirdetett javaslatok és útmutatás az egyházmegye közösségi és lelkí megújulását szolgálják.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Szerzetesi összefogás az idősgondozás terén

Szociális érdekképviseleti és egyeztető fórumot tartottak Budapesten

Az idén februárban bejegyzett Szerzetesi Fenntartású Szociális Intézmények Egyesülete október 19-én megrendezi első Szerzetesi Idősgondozási Konferenciáját és szakmai fórumát Budapesten a Pasaréti Közösségi Házban.

A Szerzetesi Fenntartású Szociális Intézmények Egyesületét (SZFSZIE) háromtagú operatív elnökség vezeti, amelynek tagja Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita, Dobszay Benedek OFM, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány vikáriusa, valamint Nagy Viktor, az Időskorúak Árpád-házi Szent Erzsébet Szociális Otthonának főigazgatója.

A SZFSZIE célja, hogy egyeséges érdekképviseletet és szakmai fórumot biztosítson a szociális intézményt fenntartó szerzetesrendek, világi társágok, valamint apostoli élet társaságai és az általuk fenn tartott szociális intézmények vezetői számára.

Az első Szerzetesi Idősgondozási Konferenciát és szakmai fórumot pedig azzal a hangsúlyteremtő szándékkal szervezték meg Pasaréten, hogy az idősgondozás területén tapasztalható aktuális trendekkel, irányokkal és változásokkal kapcsolatban konzultációs fórumot biztosítsanak az érintettek számára.

A tanácskozáson 17 szerzetesrend és 32 szociális intézmény képviseltette magát, s jelen volt több magánfenntartású szociális intézmény képviselője is.

A konferenciát Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek-metropolita nyitotta meg a Szentírás szavaival: „Áldott legyen az Isten, Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene! Ő megvigasztal minden szomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassuk azokat, akik szomorúak, azt a vigasz talást nyújtva nekik, amelyet ő nyújt nekünk” (2Kor 1,3-4).

Az érsek-metropolita hangsúlyozta: a szerzetesek és szakmabeliek egyaránt azt a tudást, vigasztalást akarják továbbadni az embereknek, amit Istantól kaptak, s kérte ehhez mindenki számára a Szentlélek pártfogását.

A munkában, szolgálatban „rászorulunk egymás segítségére” – mondta Kocsis Fülöp,

A Szerzetesi Fenntartású Szociális Intézmények Egyesülete elnöksége:
Dobszay Benedek OFM, Nagy Viktor,
Kocsis Fülöp érsek-metropolita

dozás területén aktív rendek szorosabb szakmai együttműködésének szándéka.

2018-ban a Szerzetesi Iroda által megrendezett, a szociális ellátórendszerrel szóló konferencián az intézményesített összefogás igénye is megfogalmazódott.

Sajnos, „ahány ház, annyi szokás” módjára vagyunk jelen a szociális szférában, mondta az SZFSZIE elnöke, majd előadásában rámutatott: a szerzetesi összefogásnak, hálózatnak hatékony szakmai és érdekképviseleti fórumként kellene működnie, segítve a

Az összefogással, a lobbierőnkkel hallatni kell a hangugrat a szociális szférában, legyen szó akár a jogszabályok előzetes véleményezéséről vagy az állami döntések prioritásainak meghatározásáról, ezzel szemben jelenleg „szétszórta” – mutatott rá az előadó.

Sok hivatását beteljesíteni készülő rend számára súlyos kérdéseket vet fel saját fenntartói státuszuk jövőbeli sorra, különösen ha szerzetesi karizmájukat az intézményei keresztül szeretnék továbbadni.

A megoldás igényével létre kell hoznunk egy intézményfenntartó központot – tette hozzá Nagy Viktor. A Szerzetesi Művek Intézményfenntartó Központ fontos feladata lenne a szociális intézmények jogutótlásának biztosítása, az érdekképviselet (lobbi), és a reális jövőkép kialakítása.

Tudomásul kell vennünk, hogy a szociális szolgáltatás is piac, a korral haladva élünk kell a digitalizáció adta lehetőségekkel, a közösségi média használatával (ami jelentősen megkönnyíti az intézményekkel való kapcsolatfelvételt), és nem csupán követőként kellene viszonyulnunk a munkaerőpiaci trendekhez – mutatott rá a jelen problémáit tovább részletezve és az összefogás szükségessége figyelembevételével.

Nagy

Viktor

szakember szorgalmazta az intézményen belüli képzéseket, a munkavállalók megbecsülésének módozatait, a szociális intézmények hatékony összefogását az egészségügygel, az egymást segítő szolgáltatók szinergiára épülő hálózatát, valamint a digitalizációt, hiszen a trend az üzleti/piaci alapú idősellátás, az „okosgondozás”.

A tanácskozás további részében Toldy Schedel Emil, a Budapesti Szent Ferenc Kórház főigazgatója bemutatta az Egyházi Kórházak Egyesületét, tevékenységét és céljait,

valamint Czibere Károly, a Magyar Református Szeretetszolgálat elnöke beszélt az egyházi idősgondozás aktuális kérdéseiről.

Az első Szerzetesi Idősgondozási Konferencia szakmai vitafórummal zárult.

Körössy László

Fotó: Merényi Zita

vonatkozik. „Azt tapasztaljuk, hogy a betartandó állami szabályozás mellett szabadon, innovatívan tudunk gondolkodni a jövőről, s ezt a tapasztalatunkat fel kell kínálnunk másoknak is, hogy inspirálódjanak általunk.”

Nagy Viktor, az SZFSZIE elnöke elmondta, a női és férfi szerzetes-elöljárók konferenciájának megalakulása óta időről időre felmerült a szociális területen, különösen az idősgondozás terén.

Jelentős lépés az SZFSZIE idei megalakulása és első szakmai konferenciája, amelyen Nagy Viktor vázolta a megoldandó feladatokat és sürgette a szerzetesi összefogást az idősgondozás terén.

Egyáltalán, létezik-e olyan követelményrendszer (minőségbiztosítással egybekötve), amit egységesen „szerzetesi idősgondozásnak” nevezhetünk? – tette fel a költői kérést az előadó.

szerzetesi fenntartókat és intézményeket már abban is, hogy kialakíthassák reális jövőképük.

Két lábbal a földön állva kell az égre tekintenünk – szögezte le Nagy Viktor. Az intézményi ellátás egyik alappillére a stabil fenntartói háttér, amit biztosítani kell a szerzetesek létszáma, életkora és a különféle funkciójú intézmények, illetve az eltartottak számának figyelembevételével.

zást. Rámutatott, olyan hely nyílt itt, amely találkozásokra is alkalmat adhat.

Szijártó László, a Veszprém-Főegyházmegyei Karitász igazgatója beszédében kiemelte, hogy a várban nehezebben jutottak el hozzájuk az emberek, ezért is fontos volt új helyet keresni, amelyet végül itt, a lakótelepen találtak meg, ezért itt alakították ki a Jelenlét Pontot, mely ideiglenesen a Karitász irodájának is otthont ad.

Udvary György veszprémi érsek az áldás előtt elmondta, a Jelenlét Pontnak az a feladata, hogy azt hirdesse és valósítssa meg, hogy mindenki közben Jézus van jelen, aki vállalja a mi életünket. Hol úgy, hogy szenvet velünk, hol úgy, hogy lehetőséget ad arra, hogy másokon segítsünk.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Katolikus Karitász

Új Jelenlét Pont Veszprémben

Udvary György érsek áldotta meg október 15-én a veszprémi Haszkovó úti lakótelepen, a Damjanich utcában a Veszprémi Főegyházmegyei Karitász új Jelenlét Pontját és a vár felújítása miatt átmenetileg itt működő központi irodát.

Polgárdy Imre, a Veszprém Megyei Önkormányzat Közgyűlésének elnöke köszöntőjében a főegyházmegyei karitással közös programjukra utalva elmondta, hogy minden évben segítő kezet nyújtanak a szervezetnek, amikor rászoruló gyerekek csopaki táborát támogatják. A Karitász munkatársai testközelből érzékelik és tudják, hogy a rászoruló emberen sokféleképpen lehet és kell segíteni. Az elnök örömet fejezte ki, hogy a Karitász egyik legfontosabb küldetésében, a segítségnyújtásban nemcsak tárgyi segítséget, hanem segítő kezet is kapnak, akik betérnek az új irodába.

Brányi Mária, Veszprém alpolgármestere hangsúlyozta, hogy a Karitász Jelenlét Pontjának megáldása fontos esemény a város életében, valamint a nélkülözők számára, akiknek élete ezzel jobbá válhat. Ugyanakkor szerinte lehetetlen másokon segíteni, ha nem vagyunk jelen az életükben. Hozzájárult, hogy a helyi képviselők is azon dolgoznak, hogy egyetlen polgár se szennedjen hiányt; az új Jelenlét Pont a szolidaritás erős bástyájaként lelkى menedéket nyújt a rászorulóknak.

Écsy Gábor, a Katolikus Karitász országos igazgatója Ferenc pápát idézte: „Legyünk a közelség egyháza”. Kiemelte, hogy időt kell szánni az Úrral való találkozásra, elő kell segíteni az egymással való találko-

Az élet és a szeretet bensőséges közössége

Konferenciát rendeztek a családról

(Folytatás az 1. oldalról)

A család lelkileg is erősíti az egyént, segíti a nemzedékek együttlését. A családalapítás, a gyermekvállalás „a legszemélyesebb közügy”, ugyanakkor nem okozhat szégyenségi kockázatot. A cél tehát az, hogy a családalapítás gazdasági előnyt jelentsen. Emellett a családokat otthonhoz kell segíteni. A családpolitikát az édesanyákra kell alapozni, az országnak is családbarátt kell válna, és a családot a jog eszközeivel is meg kell védeni. A családbarát környezet kialakításában az egyházaknak, a vallási közösségeknek kiemelt szerepük van.

Papp Miklós teológus:
A család
az élet szentelye,
ahol a szülőség
azt is jelenti,
hogy a házaspár erkölcsi
és lelke életet ad.
A szülők azért szülők,
mert vállalják
az életadás feladatát
és felelősséget

Marton Zsolt váci megyés-püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke a Katolikus Egyház családról szóló tanítással ismertette. Isten az embert férfinak és nőnek teremtte. A férj és a feleség, a házasfelek ketten alkotnak egy egészét, így tükrözve vissza Isten képmását. A házasság közös, lelke és szellemi házépítés, melynek az esküvő az ünnepélyes alapkőletétele. Isten megáldja és szentté teszi a házasságot, ami a Katolikus Egyházban szentség. A Katolikus Egyház katekizmusa szerint „a házastársi szeretet és élet bensőséges közössége” a Teremtő alapította és vette körül törvényeivel, maga Isten a házasság szerzője”. Szent II. János Pál pápa Familiaris consortio kezdetű apostoli budzásában írja: „Mivel Isten tervez a család az élet és a szeretet bensőséges közössége, ezért feladata, hogy egyre

inkább azzá váljon, ami tudnivalik az élet és a szeretet közösségevé.” Ferenc pápa szerint Isten a világ otthonossá tételenek izgalmas tervét bízta a családra.

„A házasság titok és misztérium. Földi leképezése az Atya és a Fiú szeretetének a Szentlélekben” – emelte ki Marton Zsolt püspök. A férfi és a nő szövetsége, a család a társadalom alapsejtje, melyet nem lehet másra cserélni. Ugyanakkor az Egyház különleges szeretettel fordul a csonka családok felé, és az egyedülállókról sem feledkezik meg. A Katolikus Egyház minden egyházmegyében működtet családpasztorális irodát, melynek élén egy pap és egy házaspár áll. De az egyesületek, a lelkiségi mozgalmak tevékeny részt vállalnak a családok segítésében.

Balázs Gábor, az OR-ZSE rektorhelyettese előadásában arra mutatott rá, hogy napjainkban a család valóban válásban van. Ennek alapja, hogy az emberek manapság nem a vallási hagyományuktól várják a választ kérdéseire, hanem a tudománytól. A vallási közösségek vezetőinek, képviselőinek ismerniük kell koruk szellemi kihívásait. Ezek közé tartoznak a családról kialakított különféle nézetek is, melyekre mindenképpen reagálni kell. A zsidó ideál szerint a házasság férfi és nő közötti kapcsolat, egy életre szól, monogám, és meg kell felelnie a vallási előírásoknak. Ugyanakkor a zsidó hagyomány egy részét ma már ne-

ális formája mellett a valós kihívásokra is figyelmet fordítunk.

Verő-Bán Linda *Mit jelent a család értéke a zsidóság számára?* című előadásában arra mutatott rá, hogy a zsidóságban belül vannak asszimiláltabb családok, amelyeknek nincs kapcsolata a zsidósággal, még a családok egy másik része nem tud zsidóként élni otthon, csak közösségen. Sokszor a családon belüli nemzedékek sem értenek egyet abban, hogy a zsidó identitásnak mi a szerepe, hogyan kell megérni. Ugyanakkor „zsidó az, akinek a gyermekei is zsidók lesznek”. Verő-Bán Linda szerint fontos, hogy a mai fiatalok ne a holokauszthoz vagy az antiszemita tiszthoz kössék a zsidó mivoltukat, hanem pozitív élményekhez és a zsidó közössége-

mutatva elmondta, hogy az utóbbi évtizedekben változáson ment keresztül az evangélikus felfogás. Martin Heidegger gondolatát, mely szerint „az ember élete halál felé való lét”, felváltotta Hannah Arendt álláspontja: az ember legjelmezőbb tulajdonsága a születendőség, feladata pedig, hogy ezt a világot otthonossá tegye. Ebben kulcsszerepet tölt be a család, amely, ha jól működik, a gyermek itt sajátítja el – nem automatikusan, hanem értékelve – azt a mintát, melyre az életét alapozhatja. Fontos, hogy az egymás mellett élés egymásért élés is legyen. A társadalom működése szempontjából a családnak nincs alternatívája. Ezt bizonyítja Sztehlo Gábor munássága, aki a család nélküli gyermekek nevelésében is a családra jellemző lékgört igyekezett létrehozni. A társadalom életképességének is a család garanciája.

Dávid Bea szociológus a család előtt álló kihívásokról szólva elmondta, hogy napjainkban a család problematikáját megelőzi a kapcsolatok hiánya, a magányosság. A demográfiai válság mögött a társadalmi értékrend, a normák megváltozását kell keresni. A vallásság visszaszorult, ezért a hagyományos családmóddal képviselő Egyház gyakorlata sem érvényesül kellő mértékben. A szociológia feladata, hogy a valós helyzetre rámutatva segítse a családok megerősödését.

„A család hivatás, Isten ikonja, melynek alapja a Szentáromság, az élet és a szeretet közössége. A család

nak az Egyház csúcsteretet kell megjelenítenie, éspedig az irgalmaság jegyében” – hangsúlyozta Papp Miklós teológus, aki *A család értéke a*

Görögkatolikus Egyház tanításában és életében címmel tartott előadást. E szeretetnek Krisztus szeretete (agapéja) a mintája. A házasság szentség, ez pedig azt is jelenti, hogy nem kincthetem a másik felet eszközökkel. A zöldgondolkodás, a jövő iránti aggodalom azt sugallja, hogy „ilyen szennyezett világba ne szüljünk gyereket”. A sorrend azonban nem felcserélhető, a gondolkodásban előbb áll Isten, ennek analógiájára a „zöldpolitikát a család felől kell megközelíteni, és nem fordítva”.

Napjainkban a természet-tudomány eltünteti az ember misztériumát azzal, hogy csak a pszichológiai és a biológiai szempontokra figyel. „Az ember, a család, a nemi identitás nem alakítható korlátlanul” – emelte ki Papp Miklós. A férfi és a nő misztériumánál fon-

tos, hogy az atyáság transzcendens, így a nemiség nem csak biológiai tény, hanem a személyiségek magvát érintő valóság. Korunk nagy kísértése, hogy csak a gyöngéd, érzelmeli szeretet kerül előterbe, a férfi kemény, sürgőtő, határokat felállító szeretete pedig meggyöngül. A család az élet szentélye, ahol a szülőség azt is jelenti, hogy a házaspár erkölcsi és lelke életet ad. A szülők azért szülők, mert vállalják az életadás feladatát és felelősséget. Az Egyház útja a család útja, ám ahhoz hogy az Egyház újra és újra létrejöhessen, szüksége van a családra. A család hivatása az is, hogy beavatkozzon a társadalom életébe. „A család legyen Isten ereje” – fejezte be előadását Papp Miklós morálteológus.

Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Kereszten-Zsidó Tanács elnöke zárszavá-

Balázs Gábor, az OR-ZSE rektorhelyettes

héz összeegyezteti a korszellemmel, a modern ember életmódjával. Balázs Gábor szerint fontos, hogy a család ide-

ben megélt tapasztalatokhoz. Béres Tamás teológus a családnak az Evangélius Egyházban betöltött szerepét be-

AZ Ujember KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

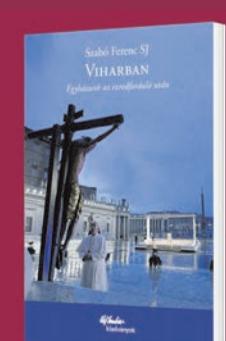
Ferenc pápa
**JÉZUS MA IS
IMÁDKOZIK
ÉRTÜNK**
Katekézissorozat
az imáról

Vincenzo Paglia
**NÖVÉRUNK,
A HALÁL**
Az élet és a halál
méltságára

Hans Hellström
**SVÉD SZENT
BRIGITTA**
Európa ismeretlen
védőszentje

Szabó Ferenc SJ
VIHARBAN
Egyházunk az
ezredforduló után

(Folytatás az 1. oldalról)

Élni, korlátok nélkül. Lázdattam, és csak magammal voltam elfoglalva, a velt és valós sérelmeimmel. Beszűkült világban éltetem. Kulcsos gyerek voltam, hazára nem fogadtak senki, ledobtam a táskám, és másik mentem a játszótérre. Másnap többnyire nem volt kész a leckém.

Hihányozt belőlem a kötelességtudat, nem gondoltam arra, hogy jobb, ha előbb tanulok, és utána játszom. Szenegységben éltünk, nem mehettem el egyetlen osztálykirándulásra sem, mert nem telt rá. Ahogy tinédzser lettem, egyre nehezebben kezelhetővé váltam. Szakmunkás képzőbe jártam, és a szüleim megbeszéltek a tanáraimmal, hogy egy időre vegyenek be a leányotthonba. Nagyobb szigorban reménykedtek, de igazából ott még nagyobb volt a szabadság, könnyebben ki lehetett lóni az éjszakába, mint otthonról. Nem volt jó döntés.

– Mi lett a lánnal, aki minden akart, és egy napon kerékessékből találta magát? Hogyan küzdött meg egyidejűleg a sérüléssel és a felnőtté válással?

– Leugrottam a tetőről, és amikor szembesültem azzal, hogy életben maradtam, nem bántam, hogy nem haltam meg, nem akartam újra eldobni az életem. Hirtelen lecsendesedtem, szembe találtam magam Istennel. Megkérdeztem tőle, miért nem hagyta, hogy meghaljak. És ha már itt vagyok, hogyan tovább. Gyerekkoromtól volt egy sajátos istenitem, bár nem jártam templomba, és semmilyen kapcsolatom nem volt a hitével. Aztán minden megváltozott azzal, hogy Isten belépett az életembe. Pontosabban mindig is ott volt, de én csak Nagymaroson értettem ezt meg, és akkor engedtem be az életembe. Azóta csupa áldás kísér. A megtérésem idején eleinte azt gondoltam, azért találkoztam Istennel, mert csodát fog tenni, és ha nagyon erősen imádkozom, lábra fog állítani. De nem történt csoda, hiába vártam. Nem volt benne emiatt harag, sem csalódás. Idővel pedig megértettem, nem várta hiába a nagy változást, mert Isten megadta nekem. Nem úgy, hogy lábra állított, hanem azzal, hogy egészséges lett a lelkem, hogy boldognak éreztem magam. Kinyílt számonra a világ. Addig a saját sötétségben éltem, de Isten kinyitotta azt a sötét dobozt, igaz, megtoldotta négy kerékkel. Még tanított hálásnak lenni azért, ami van, a kevésért is.

– Az imént említtette, hogy jó emberekkel találkozott, akik segítették. Kik ők, és mit köszönhetnek?

– A budapesti rehabilitáció gyorsan eltelt, azután hazakerültem Kaposvárra, kerekessékkel a negyedik emeletre. Ki sem tudtam mozdulni a lábával, hacsak édesanyám le nem cipelt a hátán. Egy nap eljött hozzá a húgom iskolájából egy tanítónő, hogy Istenről beszélgettessen velem. Ő lett a keresztyán. Elvitt a hittanórájukra, énekkarba, gitáros misére, és én mindenhol mentem, ahová hívott. Nagyszerű közösséggé kerülttem,

Hátrányból fordított

Dani Gyöngyi kerekesszékes paralimpikonnal beszélgettünk

ahol megtapasztaltam a valahova tartozás érzését, és ez nagyon jó volt.

– Mi változott meg belül?

– Fokozatosan változtam meg, nem tudom egy konkréten emlékezni kötni. Csodabogár vagyok ebben. Hitem szerint a Jóisten megbocsátott, és én is megbocsátottam magamat. Sportolni kezdtem, templomba jártam, túrákat szerveztünk kerekesszékes lányokkal, fiúkkal. Jó dolgokat csináltunk. Már nem volt fontos nekem, hogy kerekesszéken ülök, mert elkezdtettem elvezni az életet.

– Hogyan talált rá a sportra?

– A rehabilitáció Budapesten egyfajta próbaidő is volt, hogy válasszak, mit szeretnék tanulni. Egy évet otthon töltöttem, s amikor visszamentem Budapestre, kapcsolatba kerülttem a sporttal. Gyerekként szerettem a testnevelésórákat, és volt az adottságom a sporthoz, de segítség nélkül nem tudtam kiaknázni az ebben rejő lehetőséget. Azóta már tudom, minden kell valaki, aki elindít az úton. Budapesten biztattak, hogy sportoljak. Ez rengeteg öröömöt és sikerélményt adott. Észrevettem, hogy bármilyen sportággal próbálkozom, minden jó vagyok, ami nagyon jót tett az önbizalmamnak. Egyre többféle mozgásformát próbáltam ki. Elhívtak az atlétikapályára, aztán kosarazni is. Nem voltam labdazsoglór, de nagyon tetszett a hangulat. A maratonon nemek túl monoton volt, de a kosarazást szerettem, így beálltam a kerekesszékes fiúk közé. Nemzetközi versenyeken nem indulhattam, mert nem volt láncsapata, de hobbiszinten kosaraztam, és a mai napig a szerelmem ez a sportág.

– Ezután jött a vívás?

– Nem azonnal, előtte még sok minden kipróbáltam. Azok a mozgásformák tetszet-

tek, amelyekhez használni kellett a kerekesszéket, amit jó kezeltem, jobban, mint bárki. Próbáltam az erőemelést, a pingpongot, a tenisz és a sielest is. Az utóbbi nagyon elveztem, versenyeztem is, sőt, a vívás mellett még nyolc évig

és sikerült kijutnom. Az esélytelenek nyugalmával versenyeztem, jól ment a vívás, döntőbe kerülttem, de kikaptam, mert hirtelenlentudatosodott bennem, hol is vagyok, és ettől megijedtem. Nem volt még meg a rutinom, és sajnos

Az előzőben kikaptunk az olaszoktól, aztán jött a bronzért való küzdelem, amikor valóban hátrányból fordítottunk Hongkong ellen, és sikert győzünk. Nagy volt az örööm.

Sportolni kezdtem, templomba jártam, túrákat szerveztünk kerekesszékes lányokkal, fiúkkal. Jó dolgokat csináltunk. Már nem volt fontos nekem, hogy kerekesszéken ülök, mert elkezdtettem elvezni az életet

sítem. Olyan sportágot kerestem, ahol egyéniben sikert érhetek el, akár versenyre is lehet. A vívás kezdetben egyáltalán nem vonzott. Jobban tetszett például a tenisz, de ahhoz nem álltak rendelkezésre az anyagi feltételek. A vívásban eleinte nem is voltam ügyes, többször is nekifuttam. Viszont azzal kecsegtettem, hogy jó eredményeket érhetek el. Elhatároztam, hogy odaleszem magam, lejárók edzésekre, nézzük meg, hova vezet ez az út. Ez 1998-ban volt. 2000-ben felmerült, hogy én menjek Sidney-be. Nem éreztem igazságosnak, hogy megelőzzem a vívótársam, aki már négy éve volt a sportágban, én pedig akkor még csak két éve vívtam. Versenyővel kellett válnom, önzőbbnek kellett lennem. Ezután minden beleadtam, hogy ott lehessék az athéni paralimpión. Egy ével előtte kezdtek jönni az eredmények,

később is minden hiányzott valami az aranyhoz.

– Heroikus küzdelemben, hátrányból fordítva győztek, és szereztek bronzérmet Tokióban. Hogyan élte meg a paralimpiát?

– Valóban drámai küzdelemben szerzett bronzszín tértetünk haza. Egyébiken nem hozták össze a csapattagok, amit kellett volna, amit várak maguktól. Ki voltunk éhezve az éremre, de a párbajtőrcsapat sem voltunk eredményesek. A törnára óriási elszántsággal érkeztünk, de előtte a föemberünk, Krajnyák Zsuzsanna keze megsérült, mégpedig nagyon. Hatalmasat küzdött, ezzel tartotta bennünk a lelkét. Láttam, mennyire nehéz neki, nemek is fájt a vállam, de erőt merítettem a küzdelmemből, úgy éreztem, ha ő megteszi, nemek is meg kell.

– Ezzel a győzelemmel bücsüzük a versenysporttól. Miért? És hogyan tovább a sportban?

– Szabadkártyával jutottam ki Tokióba, miután nem alakult jól számomra a kvalifikációs időszak. Nagyon sokat jelent nekem, hogy így búcsúzhatok. Negyvenhat éves vagyok, öt paralimpia, sok ezüst- és néhány bronzérmet van mögöttem. Bár paralimpiai aranyat nem sikerült szerezni, mégis elégedetten zártam a pályafutásomat. Az élsport nem feltétlenül az egészségről szól. Már tiltakozik a szervezetem, volt egy vállműtétem, és a másik vállamat is meg kell műteni. Eddig halogattam, hogy az utolsó küzdelmet még végig tudjam csinálni. A sport továbbra is az életem fontos része marad. Az Orvosi Rehabilitációs Intézettel tizéves kezdtük el szerzni a MERI Sportnapokat,

kifejezetten mozgássérülteknek. Több mint húsz sportágat mutatunk be. minden résztvevő szerette ezeket a rendezvényeket, ezt szeretném folytatni egy általam létrehozott alapítvány keretein belül, amely a sérült emberek integrációját segítené a sport eszközeivel. A cél az épek és a sérültek társadalomának közelítése sportesemények, céges csapatépítő, motivációs előadások, érzékenyítő tréningek, iskolai integrált események által.

– Mennyire ösztönöz a példája mások számára?

– Nem elég, nagyon sok biztatás kell ahhoz, hogy egy mozgáskorlátozott ember sportolni kezdjen. Tanácsokat nem adok, inkább várom, hogy kérdezzek arról, ami érdekli őket, és arról mesélek. De meg is kell mutatni, milyen felszabadító érzéssel tudja eltölteni az embert a sport, ezért van a sportágválasztó. Sokszor sajnos nemcsak a szándék hiánya a probléma, hanem az is, hogy nehéz a megvalósítás. Infrastrukturális feltételeket, nagy szervezést igényel, hogy egy sérült ember sportolni tudjon. Szerencsére egyre több klub nyitott arra, hogy sérülteket fogadjon, úgy alakítják az infrastruktúrát, hogy sérült sportolók is igénybe vehessék. Alapvetően egyedül is neki lehet indulni, de fel kell mérni, kinek milyen segítségre van szüksége. A lényeg, hogy mindenki maga válasszon sportát, mi abban segítünk, hogy ha választott, hova menjen. Őszintén szólvá nem szeretem, ha azzal próbálnak biztatni valakit, hogy kijuthat versenyekre. Sokkal fontosabb, hogy megszeresse a sportot, és ráérezzen, mennyiben segíthet neki. Az élsport ugyanis jenőtől lemondással jár, és egészésgaráositó hatása is lehet.

– Öt paralimpián vett részt, családjá, gyermeké van. Teljesenek érzi az életét?

– Határozottan teljes életet élök. Boldog vagyok, van férjem, biztos megélhetésem, egy gyönyörű kisfiam. De amikor minden meg nem volt, Isten által akkor is teljesen éreztem minden. Van, aki eldobná az életét, mert nem tud járni. Szerintem sokkal fontosabb dolgok vannak az életben, mint az, hogy tudunk-e járni, használjuk-e a kezünket. A szeretet érzése, amitől a lélek felszabadul, amitől száryalni tudunk, ez az, amitől teljesen és szabadnak érezheti az ember az életét. Ezt életem meg. Azelőtt volt egy mások szerint teljes életem, amikor adva volt az egészségem. Eldobtam magamtól, és így találtam rá a boldogságomra, arra, amitől valóban teljes az életem. Volt olyan időszak, hosszabb is, amikor távolabbi kerültem az egyházi közösségtől, de Istentől akkor sem távolodtam el. Most azonban nagy örööm számomra, hogy visszakerültem az Egyház közelébe. Nem véletlenül adta nekünk Jézus az Egyházat. Szükségünk van egymás támagatására ebben a nem minden barátságos világban, és valóban, hogy életünk során sokszor meg kell térnünk, igazából minden nap.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Egyházi zenei rovatunkat Mértekadó című kulturális mellékletünkben olvashatják.

IMAÓRA

Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelke megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmisse. Cím: 1125 Budapest, Galgóczi u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszsal a végállomásig, a Regőczi István térről).

Az Örökimádás-templom (Budapest IX. kerület, Üllői út 75-77.) szentségmádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig tart. minden csütörtökön a 17 órától kezdődő imádról, majd az azt követő szentmisén előre felvett mészándékötörököt imádkoznak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter baboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatalosokért, a másodikra a templom Karitász-csoportjának szándékára, a harmadikra az imaládába elhelyezett széndékötörököt imádkoznak.

Elsőpünkti missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a Városmajori Jézus Szíve-templomban (1122 Budapest, XII. Csaba utca 5.) A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kiemelkedő folytatódik a beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: [https://www.varamajorplebania.hu](http://www.varamajorplebania.hu)

Kaposfürden, Szűz Mária Efezusi Ház (7400 Kaposfürden, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombaton 10 órától közös imádságra. Zarándokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. Honlap: www.maria-haza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor, a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b).

A szentmisét követően tematikus beszélgetést folytatnak a résztvevőkkel a Szent Kinga- teremben, az Egyetem tér 5. 1. em. 5. sz. alatti közösségi helyiségekben.

A Szent Imre-kápolna Szeretetláng-ima-csoporthoz való közelítés minden 2021. november 4-én, csütörtökön 17 órától szentmisére, 18 órától szentségmádás lesz Szeretetláng-ima-óraval. November 5-én, pénteken 17.30-tól az Öröm útját – Feltámadás útját járjuk. November 18-án, csütörtökön 17 órakor szentmisére, utána 18 órától szentségmádás lesz édes hazánkért. minden magyar imádkozzon minden magyarárt! Szeretettel várunk (1114 Budapest, Bartók Béla út 19). Honlapunkon (www.szeretetlang.info.hu) keresztl elérhetők vagyunk.

Szentmisék Mindszenty József baboros boldoggá avatásáról: 2021. november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggá avatási széndékra mondott szentmiséket 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetíteti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) December 16-án 18 órától 19-én 13 óráig karácsonyi lelkigyakorlat Kercza Asztrík ferences atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fajdalmának terhével küzdöknek, valamint a minden nap veszteségeinek való továbblépéséhez szereznének segítséget nyújtani sorstárcsoporthoz. A Pápaszai Ferences templom hittantermében köthetetnék szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Baththyány téren, a templom mögött) pedig köthetetnék szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2021. nov. 10., 24.; dec. 01., 15.

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

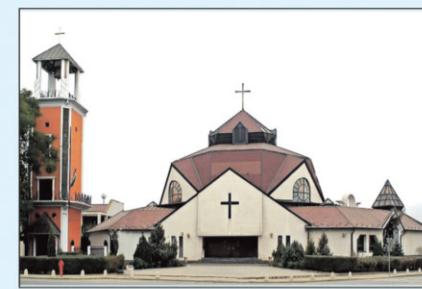
AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8. (Kárpátia-udvar)
Telefon: (06/1) 266-0845 | bolt.ujember.hu

Újember
kiadványok

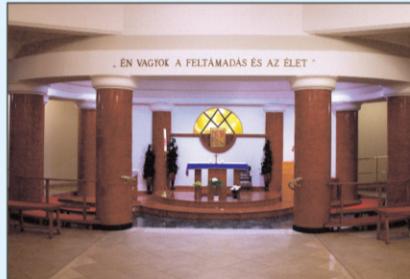
Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap
Üzletág, előfizethető a kiadónál,
a postán.
Nyomás: VirtuoZ Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2021. OKTÓBER 25.

Főszervező és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztőség: Agónia Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábrian Attila, Gáta Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Troutwein Éva, Vámossy Erzsébet, Verestói Nárcisz
Olvasztörök: Koditek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Törles: Mészáros Ákos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
[www.ujember.hu](http://ujember.hu) • e-mail: ujember@ujember.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁНИЯ
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNALJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203-8912

Plébániapiroda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203-8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain!

Üzenjen névnap, születésnap, házassági évforduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el az ünnepelt nevét és a települést, ahol él, az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adjon meg a pontos nevet és címét, melyre kiállíthatjuk számlánkat.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekkben tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

ÁLLÁS

GONDOSÁSBAN GYAKORLOTT, kereszteny segítő keresek Budára. T.: 06/20-370-5989

ÉLETJÁRADÉK

ÉLETJÁRADÉKI szerződést kötne budapesti lakásra vallásos, megbízható család, plébániós ajánlással. T.: 06/30-653-4486 vagy e-mail-cím: lajos.drkiss@gmail.com

KIADÓ

BUDAPESTEN, A NYUGATI PÁLYAUDVAR KÖZELÉBEN, liftes ház 3. emeletén, egy 36 nm-es, egyszobás, álló galériás, bútorozott, gépeszetiileg is felszerelt lakás hosszú távra kiadó. Érdeklődni: 06/20-373-7090

BUDAPEST XIII. KERÜLETÉBEN, Újlipótvárosban felújított, tetőteraszos, részben bútorozott, gépesített garzonlakás rendelet, kétliftes társházban, nemdohányzó személy részére hosszú távra, legalább egy évre kiadó. Havi 140 e Ft + rezsi + 2 hónap kaució. T.: 06/1-239-0548

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA diákok antikvitása régiséget vásárol. T.: 06/20-980-7570

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bályegyet, képeslapot, papírrégiiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árvérésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

RÉGISÉGEKET, hagyatékot örökölt, és eladná készpénzért? A megoldás: értékesítse értékeit nálunk! Hívjon a 06/20-932-6495-ös telefonszámon, most országosan házhoz megyünk!

TÁRSKERESŐ

69/190 CM, széles érdeklődési körű közigazdász, római katolikus férfi, hasonló érdeklődésű, független, magas, csinos, nemdohányzó, budai vagy belvárosi diplomás hölggy ismertséget keresi, 64-69 évig. Telefonszámos választá a Kia-dóba kérémet. Jellege: hit és szeretet.

172/46 ÉVES NŐ megismerkedne férfival házasság céljából. T.: 06/30-476-4099

SZABADIDÓ eltöltéséhez, utazáshoz, diplomás hölggy 60-as úrral ismerkedne! E-mail: taris1159@gmail.com

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén hágánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEGABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését, több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; [www.uvegfestes-stainedglass.hu](http://uvegfestes-stainedglass.hu)

Konyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiajárat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-3132; terjesztes@ujember.hu

Egyéni egypéldányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

„Naponta többször sírtam, szinte lebegtem”

A Prima Primissima- és Magyar Örökség-díjas népdalénekes, keramikus csángó földről származik, az 1990-es évektől Magyarországon él. Petrás Mária népdalos műsoraival és kerámiával mindig képviselte a szakrális művészettel, mely hivatásban az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) még inkább megerősítette. Gyermekkorából hozza magával azt az egységes világítást, melyben az istenhit középpontban van.

- Hogyan gondol vissza a kongresszusra?

– Szinte minden nap részt vettet valamilyen eseményen, de még nem gondoltam át, mit kaptam azokban a napokban, mert még mindig a kongresszus hatása alatt vagyok.

Sokan úgy érezzük, hogy szent időket eltünk meg. Naponta többször sírtam, olyan érzékeny voltam, és nem egyszer el kellett gondolkoznom, hogy a földön vagyok-e, mert szinte lebegtem. A férjem végig követte az eseményeket a tévében, mert az egészsége nem engedte meg a személyes jelenlétet. Még ő is elsírta magát ferfi létere! Rengeteg ismerőssel találkoztam, olyanokkal is, akikkel tiz vagy akár huszonöt éve nem, és nagyon szép beszélgetéseink voltak. Másokkal is gyakran összememosolyogtunk. Láttam az emberek arcán, hogy valami bennük is megváltozott: szabadok és nyíltak voltak.

- A kongresszus előtt hírnökként milyen feladatai voltak?

– Az Ars Sacra Fesztivál keretében a budapesti Szent István-bazilika előtt szeptember negyedikén volt egy órás műsorom a zenész társaimmal *Napkelettel a napnyugatig, archaikus imáktól a mai dalainkig* címmel. Ebben megpróbáltam az orgonát archaikus hangszerekkel ötvözni. Az orgona gyerekkorom állandó kelléke volt, és már akkor is azt tapasztaltam, hogy a felőbb erőkkel nagyon össze tud kapcsolni. A Szent István-bazilika altemplomában megnyílt egy kiállítás szeptember hetedikén *Szent István öröksége* címmel, annak a hivatalos megnyitóján is felléptünk.

- Hogyan élte meg a nyitómise előtti műsorra való készületeket?

– A nyár folyamán kidolgoztunk darabokat, és felvételeket készítettünk róluk egy stúdióban. Ezekből kiválasztottak néhányat a Hősök terei nyitómise előtti műsorhoz. Ott egy két és félfperces éneket én énekeltem. Az egész Kárpát-medence népművészétét, táncait, népénekeit megidézte a félórás összeállítás, melyre augusztusban együtt próbáltunk a Magyar Nemzeti Együttes Zsuráfszky Zoltán és Zs. Vincke Zsuzsa, valamint Káel Csaba, a Müpa vezérigazgatója vezetésével. Csodálatos volt a felkészülés! A produkciónról a Müpában felvétel készült színházi körülmenyek között, vetítéssel, ami a Hősök terén kicsit talán hiányzott is, hiszen ismertem az előadás háttérét. Ugyanakkor az egész magyar történelem és a magyar kultúra gázdasága feltárult.

- A nyitómise milyen élményeket tartogatott Önnek?

– A megnyitón a naptól alig bírtam kinyitni a szemem. Valami rezgett, vibrált a levegőben. Nagyon sütött a nap, de miért sütött ennyire? Megható volt ez a fényesség, sok erőt adott. Csoda volt, ahogyan ott voltunk a sokaságban, és zúgott a harang, a kórus! Ezzembe jutottak gyerekkorom ceremoniái, amikor az ember be tudta hívni az istenit. Az imában is sokszor fel tudok lelkesséni. Azt éreztem a nyitómisen, hogy ha összegyűlünk az Ő nevében, akkor van ott egy csodálatos emberfeletti erő. Szegény az emberi nyelv, hogy ezt az élményt kifejezzük.

De csudálatosan felelő volt a körmenet is. Száz csán-góval együtt indultunk a Kosuth térről népviseletbe öltözve, ök több faluból érkeztek, Klézserlő, Külsőrekecsiből, Diószénből, a szülőfalumból, aztán az Andrassy úton már elvezetettük egymást. A körmeneten mindenki mosolygott és boldog volt. Egyetlen szomorú embert vagy síró gyermeket sem láttam, pedig sok kisgyereket vittek apukák a nyakukban. Kellemes meglepetés volt, hogy rengeteg fiatalt járt velünk, végig énekeltek.

- A csángó ismerőseivel más programokra is ellátogattak?

– A román nyelvű misén ott voltunk a Szent Anna-tempomban, amit a Román Katoli-

kus Egyház vezetője, Aurel Percă mutatott be. A főpásztor fogadott mindenkit a mise után, ekkor megajándékoztuk őt a hetvenedik születésnapja alkalmából, és megköszöntük, hogy engedélyeztek egy magyar nyelvű misét csángó földön, Bákóban. Kértük a főpásztor, ha lehet, legyen még egy-két faluban magyar mise, de legalább egy magyar ének hadd hangozzon el minden vasárnap, vagy vezesse be a háromnyelvű, magyar-román-latin misét. Ezek ábrándok... Az ott-honiak, amikor meghallották, hogy hírnöök leszek, azt gondolták, hogy tudnak valamit kérni rajtam keresztül akár a pápától is. A misén koncelebráló román atyák egyébként minden tudnak magyarul: el is énekeltük a *Boldogasszony, Anyánkat*. A plébániós úr kérésére énekeltem még a fogadáson. A főpásztor szülőfaluja, Szabófalváról származik egy archaikus ének, a Jen, Uram, Jen, Isztenem kezdetű, azt adtam elő.

A zárómisen a néhány magyar szó nagyon szép gesztsz volt Ferenc pápa részéről. A szentbeszédén is sokat elmélkedtem. Én még soha nem találkoztam Ferenc pápával, most is távolról láttam őt. Örülök, hogy itt volt velünk! Amikor 1991-ben Budapestre látogatott II. János Pál pápa, ezer csángó volt népviseletben a Hősök terén. Bukaresti útja során ellátogatott erdélyi és csángó falvakba is. Később írtak egy drámát arról, hogyan várták ott a pápát: ahol elhaladt, a kerítéseket felőltözték szőttesekkel, az út szélre tettek ágakat, szirmok és levelek voltak az úton. Az a világ, ahonnan jövök, tiszta a pápát.

- Hozott valamilyen változást az Ön számára ez a hétfő?

– Már akkor, mikor az Iparművészeti Főiskolára jártam, szívesen választottam a szakrális témat. Készítettem a dévai kolostorba egy feszületet, mellyen Krisztus vigasztalja Máriajt és Mária Magdolnát, az angyalokat pedig a mestereim arcával mintáztam meg. 1993-ban az első népdalmezem felét is egyházi ének tették ki. A műsoraim gerincét az egyházi év ünnepi adják, ezeken a reggelim imádtól az esti imáig sok szép ének elhangzik.

Arra kaptam bátorítást, hogy a szakrális témat ezután még nyomatékosabban képviseljem.

- Miben látja a kongresszus jelentőségét?

– Azt gondolom, hogy Magyarországnak is nagyon fontos, és nem csak a katolikusoknak vagy a keresztyéneknek, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust meg tudtuk szervezni. Megmutattuk, hogy van a világnak olyan népe, mely nem feledkezett meg arról, hogy keresztyének vagyunk, pedig sok helyen a világban már elfelejtették a gyökereiket.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Fábián Attila

„Édesanyám arcára kiült a boldogság”

Baricz Gergő zenész-énekes, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) egyik hírnöke és fellépője volt. Bő egy hónappal a zárómise után ültünk le vele beszélgetni az élményeiről. Azt mondja, a legemlékezetesebb számára a fáklyás felvonuláson részt vevő tömeg ereje és az édesanya arcára kiült mosoly volt.

– A NEK előtt is adott nekünk egy interjút mint a kongresszus egyik hírnöke. Akkor így zárta a beszélgetést: „A lényeg, hogy megtartsuk, megünnepeljük, mint egy születésnapot... Az a lényeg, hogy van valaki, aki annyira fontos nekem, hogy megszervezek neki egy eseményt, meglepem, megtisztelmem ezzel, áldozatosan hozok érte. Es amikor eljön a nagy nap, nem aggódva súrgók-forgok, hanem megadom az ünnepeltnek, hogy lássa: akik a nevében összegyűlik, boldogok.” Mit gondol utólag, így sikerült a NEK?

– Ezt a vágyamat vagy képzemet a fáklyás körmenet tette valóságossá. Pont az volt a lényeg benne, hogy rengeteg ember ott volt, jelen volt. Senkinek nem volt különösebb feladata, egyszerűen csak ott „kellett” lenni. Ha te vagy az ünnepelt, akkor nem lesz alkalmad mindenivel, egyesével leülni beszélgetni, viszont ha látod, hogy ez a rengeteg ember miattad jelent meg, az egy nagyon nagy ajándék.

Erdekes volt látni, hogy mit váltott ki az egész városból, ahogyan gyertyás emberek vonultak egyik pontból a másikba, és közben dicsőítették Istenet. Láttam az út szélén olyan embereket, akik bíráltó tekintettel érkeztek volna meg, de „megnémultak”. Nem tudtak mit szólni, meglepődtek. minden körlény ellenére – gondolok itt a pandémia, a média hatására, az időhiányra – halászatnak tömeget tudott megszólítani és megmodzítani ez a körmenet.

Jó volt látni, hogy nem vagyunk egyedül!

Számomra a legnagyobb személyes sikér mégis az volt, hogy a szüleim, aki 614 kilométerre laknak Budapesttől, és csak rendhagyó alkalmakkor tudnak feljönni a fővárosba, itt voltak a kongresszuson. Idősek is, álla-tok is vannak otthon, nagyon ritkán hagyják el a fészket, de most sikerült rávennem őket. Buszra ülték, felutaztak Budapestre, és a körmenetet is végiggyalogolták. Annýira átszelleműltek, nagyon aranyosak voltak. Édesanyám arcára kiült a boldogság.

- A zárómisen is itt voltak a szülei?

– Itt voltak, persze! Számomra igazából az volt a legfontosabb, hogy ők itt lehettek. Rajtuk keresztül éltem meg az egészet. Valahogy úgy éreztem, hogy bezárult egy kör, mert tőlük kaptam a hitemet, és most velük voltam az eucharisztikus kongresszuson, és általuk szemléltettem azt.

- Mi volt az a mozzanat, esemény a kongresszus alatt, amit elattivitàt a képzeletbeli tarisznájába, hogy időnként elővegye?

– Ismét édesanyám jut eszembe. Elnéztem az érkezés időpontját a zárómisen, ezért csak egy távolabbi szektorban sikerült helyet találnunk. Nagyon sajnáltam, hogy a szüleim nem jutottak be oda, ahová kellett volna. Rosszul éreztem magam. Ehhez képest pedig pont a mi kordonunk mellett jött el a Szentatyá és elautózott a szüleim előtt. Néztem édesanyám arcát, aki teljesen magánkívül volt, le nem vette a tekintetét Ferenc pápáról. Azt mondta, hogy ő csak azt kívánta, hogy egy pillanatra Ferenc pápa a szemébe nézzen, s ő visszanézzen rá. És ez teljesült is.

Számomra a zárómise, a pápai prédikáció hangulata volt igazán emlékezetes és fontos. Egy olyan zenei produkcióhoz tudnám hasonlítani, amelynek annyira erős az összképe, hogy megéríti az ember lelkét. Most is

kiráz a hideg, ha arra gondolok, hogy ennyi ember együtt imádkozott a liturgia alatt, és együtt kapta meg a pápa áldását.

- Zeneileg hogyan láta a NEK-et?

– Tele volt erővel. Talán bele sem tudunk gondolni, hogy mekkora zsenik mennyi munkával készültek a különböző eseményekre, de a hatását mindenkor éreztük.

- Mennyire tudott részt venni a programokon?

– Mivel közben fellépéseim voltak, nem tudtam mindenek részt venni, viszont a Széll Kálmán téri missziós színpadnál ott voltam! Néztem a fiatalokat, hogyan reagálnak a tanúságételekre, meghallgattam egy

gospelkórust és világzenei fellépőket is megnéztem.

- Volt olyan tanúságétele, ami nagyon megfogta?

– Csókay András idegesbészé. Elképzelhetetlenül nehéz az, amin keresztülment, és közben mennyire mélyen éli meg a történeteket, mert ott van az értelmet mögötte. Nem azt mondjam, hogy egy pásztor bölcsességgel nem lehetelfogni a dolgokat, de az ilyen tanúságételek által sokkal modernebbnek tűnik a hit.

Csókay nagyon jó példa arra, hogy amikor jól végzett a dolgodat, és csak utána kérdeznek rá, amíg mi határoz meg téged, akkor elmondod. Szerintem ez lenne a normális.

Nehéz megtalálni a megfelelő módszert, megfelelő időpontot arra, hogy kiállunk és tanúságot tegyünk a hitünkrol. A nyitómisen volt az életben az első alkalom, amikor egy olyan dalt adtam elő, ami a hitről szól és én vagyok a dalszerzője. Amikor a lemezre írtam, akkor is úgy voltam vele, hogy igen, ez egy rockdal, és igenis erről is szólhat egy rockzene, a hitünkrol, Istenről.

- Kedveli a dicsőítő dalokat?

– Vannak, amik tetszenek. Azt szeretem, amikor valami természetesen olyan. Ami nem szorul magyarázatra. Nagyon fontos, hogy milyen az előadás. Én még egyébként a „sárga könyvön” nőttem fel. Abból énekeltem az ifi alkalmakon.

- Hová szeret Budapesten templomba járnai?

– Nagyon szeretek a Mária utcába menni, a jezsuitákhoz. Ott érzem azt, hogy a szertartás mögött értelem, tudás és sok-sok munka van. A hatásokkal is kell foglalkozni. Vagyis azzal, hogy hogyan fog hatni az összkép a hívőre. Ezzel nem azt mondjam, hogy showműsort kell csinálni a miséből, de azért fontos, hogy az embert egy kicsi simogatással, gondoskodó tereléssel kiránthat a hétköznapokból. Itt ez minden megvalósul, és ez minden misén érződik.

Visszatérve a NEK-re, számomra az volt a legfontosabb, hogy láttam, mennyire sokan vagyunk. Olyan békésen vonult az a nép. Az felelő volt. Ez volt a legnagyobb ereje az egész kongresszusnak.

Baranyai Enikő
Fotó: Thaler Tamás

HÍREK KÉPEKBEN

• Az Egri Főegyházmegye különböző részeiből érkező fiatalok töltötték meg Sarudon a Genezáret Katolikus Lelkigyakorlatos Ház, Ifjúsági és Sportüdülőt október 15-én és 16-án. Itt tartották az egyházmegye ifjúsági vezetőképző programjának első alkalmát.

• Mintegy négyszáz fiatal imádkozott együtt október 18-án Sátoraljaújhelyen, a Szent István-templomban az „Egymillió gyermek imádkozza a rózsafüzért” programhoz kapcsolódva. Az eseményt a Szent Imre Katolikus Iskolarádiós Hálózat szervezte, és a Szent István Rádió közvetítésén és a Szent István Televízió Youtube-csatornáján keresztül bárki bekapcsolódhatott a közös imádságba.

• A Szombathelyi Egyházmegye hatván-pontos akkreditált „Bol-dogabb családokért” családi életre nevelés (CSÉN) alapképzést szervez a Martineum Felnőttképző Akadémia-n. A képzés ideje: 2021. november 10–12., 2022. február 22–24.

Csodájára járnak a Fürge Pávának

Élménybisztró nyílt a monori plébánia épületében

Kruchi László, az ismert dekorátor családjával együtt a plébánia aktív tagja, és sokak örömeire a plébániához tartozó épületrészben és udvarban valósította meg évek óta dédelgetett álmát: egy csodaszép helyet, ahol örömmel együtt lenni, találkozni másokkal. Urr Ipoly plébános október 16-án áldotta meg az épületet.

Két elképzelés egyszer csak váratlan találkozott: Ipoly atya megkérdezte Kruchi Laci, tudna-e kezdeni valamit a felszabaduló bérlelménnel. Azonnali választ kapott, hiszen Laci régi álmának adhatott teret a számos értékes adottsággal rendelkező, bár akkor még meglehetősen egyszerű épületrész. Adott volt a régi jó kapcsolat is a Kemenes Cukrárzattal, ahonnan a rengetegfél, számos igényt, ételérzékenységet is kielégítő sütemény és saláta érkezik a bisztróba.

A tulajdonosnak az a vágya, hogy szeressék az emberek ezt a helyet, ápolni lehessen itt az emberi kapcsolatokat, helyet adjon az utóbbi hónapokban elmaradt találkozásoknak. A több helyiségből álló bisztróban a benti részen kívül ilyen különleges nevű tereken ülhetnek le a vendégek, mint az udvari Tikkadt fürj terasz, vagy az utcai Pletykaplacc. Az épület része egy kis virágbolt is, ahol maga a dekorátor vagy munkatársai kötik a csokrokat, amelyeket meg lehet vásárolni, vagy szimplán csodálni.

Minden asztal más, mindenki kedvére válogathat a neki kényelmes székek között, választhat alacsony asztalt vagy pultot, sarkot fotellel, vagy éppen ácsoroghábat is ámulva a vi-rágkötés művészeti, ami a Virágos Fészer nevű alkotóműhelyben zajlik.

Számos szegletben meglepetések várják a vendégeket: a mosdóban elhelyezett tükrőben

halacskák úszkálnak, a teraszon három görögtekints álla a gyerekek simogatását, aki nem unatkoznak, hiszen van itt dézsában is víz, benne úszkáló halakkal, a terasz néhány asztalanál hintékban is ringatózhatsnak az asztal körül.. „Nagy örööm, hogy Laci a plébánia ingatlánát bérrelte ki, így hozta létre ezt a különleges helyet, amely még meg sem nyílt, már ikonikussá vált Monoron. A helyi polgári élet, a találkozások, a szerelmek meghatározó helye lehet, a sokszínű, gyönyörű környezet kínálja erre a lehetőséget” – mondta a helyiségek megáldása előtt Urr Ipoly plébános, aki fontosnak tartja, hogy teret és lehetőséget adhat a plébá-

nia egy ilyen vállalkozásnak, amelyet a plébánia egy nagyon hűséges tagja vezet, aki által a megjelenített forma és tartalom illik a közösséghöz. Isten áldását kérte a helyre, az ott dolgozókra és oda látogatókra, meghintette szenteltvízzel a helyiséget, majd felírta a bejárati ajtó szemöldökfájára az évszámot, valamint a C + M + B betűket („Christus Mansionem Benedictat”, vagyis „Krisztus áldja meg e hajlékot!”).

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Fürge Páva/Facebook